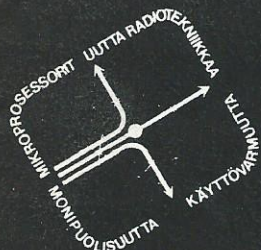

RS

RADIOSÄHKÖTTÄJÄ

Nyt mikroprosessori VHF

Navall EF-2461

Suosittu Navalecin uusi, mikroprosessoriperustainen meri-VHF. Uudet kanavanvalinnan painonapit, kanavan 16 pikavalinta ja ohitus. Lisävarusteena yksityiskanavat ja Saimaan kanavan radioliikenteen erikoisvalmius. Jännitemuuttaja ja kutsuvastaanotin.

Maahantuoja, huolto, markkinointi

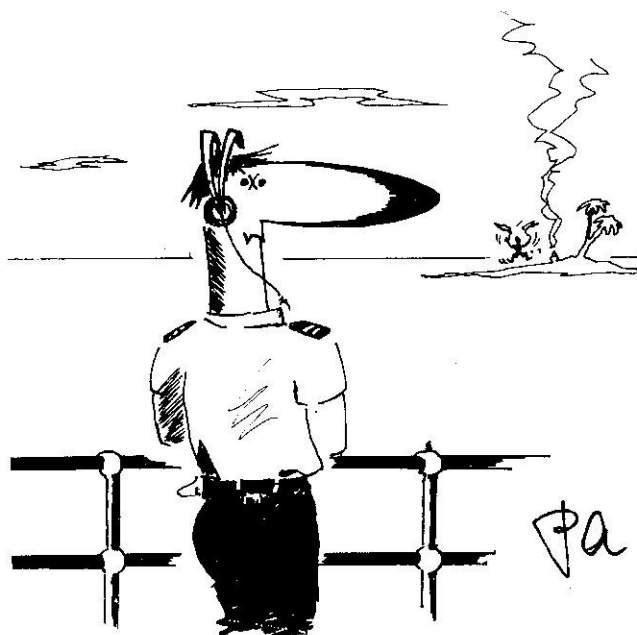
Visi-radio Oy

Keskuskatu 14, 48100 KOTKA 10 Puh. 952-16310

KAIKKIEN
LAIVARADIODLAITTEIDEN
TÄYDELLINEN HUOLTO

ELOKU

4 * 1980

- Pahuus, kun ei ole tullut opetelluksi tuota lippu-
viestintää. Olisi mukava tietää, mitä tuokin tar-
koittaa...

Tässä numerossa

Puheenjohtajan palsta	4
Merenkulkualan koulutuskeskuksen kurssit syksyllä 1980	7
Vapaa-ajan ongelmat - onko niitä	8
LA-puhelimen selektiivikutsu	11
Autoradiopuhelinverkko tänään	12
Tarpeellisia laitteita	14
NiFe-akkujen lataamisesta	15
Vika, ja kuinka se järjestelmällisesti etsien olisi löytynyt heti	17
Radiosähkötäjien toimessa pysyminen	18
Kohtauspaikkana Majajärvi	20
Tutkan kuva tiiliskivi pystyssä	22
SR:n toimintaa ja tiedotuksia	24
Svenskt sammandrag	26
ITU:n tilastotietoa	27
Aaretti again!	28
Onnittelemme	30
Laivatoimipaikat	31

Suomen Radiosähkötäjä-
liitto r.y.

Sepänkatu 13 A 1,
00150 Helsinki 15

Postiosoite:
PL 104, 00151 Helsinki
15.

Puhelin:
90-635320
Toiminnanjohtaja suoraan
90-669868
Järjestösihteeri suoraan
90-637959

Postisiirtotili:
Jäsenmaksut 7590-9
Kukkamaksut 427543-3

Toiminnanjohtaja ja ta-
loudenhoitaja:
Heikki Santala
puh.kot. 90-500066

Puheenjohtaja:
Heikki Santala

Varapuheenjohtaja:
Seppo Sihvonen

Hallituksen jäsenet:
Laivat: Kalevi Immonen,
Timo Kropsu, Juhani Tik-
kanen, Antero Zetterberg
Rannikkoradioasemat:
Harry Blomqvist
Jäänmurtajat: Bo Lång-
holm
Poliisiradioasemat: Jorma
Artte
Pienryhmät/Muut toimet:
Pentti Marjakangas

Hallituksen varajäsenet:
Laivat: Hilpas Lemmetty,
Pekka Mattinen, Kaarlo
I Railo, Heikki Riippa
Rannikkoradioasemat: Eb-
ba Haeggström
Jäänmurtajat: Osmo Kupe-
la
Poliisiradioasemat: Pert-
ti Keinänen
Pienryhmät/Muut Toimet:
Markku Kettunen

Radio- sähköttäjä

ISSN 0355-5496

Kansainvälisten radiosähköttäjien äänenkannattaja

"Radiolennätin"	1930—31
"Radio OH"	1932—49
"Radiosähköttäjä"	1950—

Julkaisija: Suomen Radiosähköt-
täjäliitto r.y. Helsinki

Päätoimittaja:

Erkki Heikkinen
Radioasema
10940 Hangonkylä
puh. 911-81244

Ilmoitukset 1980:

Päätoimittajalle.
Mediatiedot saatavissa
Suomen
Radiosähköttäjäliitosta
ja päätoimittajalta.

Ilmestyy 20. helmi-, huhti- ja kesä-
kuuta, 30. elo- ja lokakuuta sekä
10. joulukuuta. Ilmoitusten ja leh-
teen tarkoitetun aineiston oltava
toimituksen käytettävissä 4 viik-
koa ennen kunkin numeron ilmes-
tymistä.

Tilaushinta 30 mk/v.
Irttonumero 4 mk.

RS

RADIOSÄHKÖTTÄJÄ

4 1980

31. vuosikerta

Tästä numerosta eteenpäin
pyydetään kaikissa Radio-
sähköttäjälehteä koskevis-
sa asioissa kääntymään
suoraan Suomen Radiosäh-
köttäjiliiton puoleen, puh.
90 - 635 320.

3.8.1980

Jäähyväiset

Tämä on viimeinen Radiosähköttäjälehti jota Allekirjoittanut tekee. Olisi pitänyt jo aikaisemmin lopettaa ja päästää tuoreet idearikkaat jatkajat remmiin. Yritetty on mutta jatkajia ei löytynyt. Eikä ole löytynyt vielä tätä kirjoitettaessakaan.

Lehden tekeminen on varsin aikaavievää puuhaa ja se sopii sivutyönä vain sellaiselle jolla ei ole muita harrastuksia. Uudistankin tässä vanhan esitykseni: liitolla tulisi olla kokopäivätoiminen tiedotussihteeri, joka hoitaisi myös lehden toimittamisen muun tiedotustoiminnan ohessa. Vain paikan päällä olija pysyy tarpeeksi ajan hermostolla.

Vuosien varrella ovat lehden pitäneet pystyssä useat avustajat, joiden ansiosta lehteen on saatu mielenkiintoista sisältöä. Kiitokset kaikille yhteensä sekä erityisesti Reima Jokiselle, Pekka Asunnalle, Esko Heinolle, Tapio Jouppilalle ja Jussi Tikkaselle.

Toivon voivani jatkossa olla mukana lehden teossa avustajan ominaisuudessa. Järjestelmällistä vianetsintää koskevan artikkelisarjan taustamateriaali alkaa olla koossa. Joten; toivotan onnea jatkajalleni, kuka hän sitten lieneekään ja perästä kuuluu!

Erkki Heikkinen

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

VES-soppa kiehuu

Radiosähköttäjaliitto on haastanut valtiovarainministeriön työtuomioistuimeen vastaamaan viimekeväisen jäänmurtajien radiosähköttäjien kahdeksanviikkoisen työtaistelun päätteeksi tehdyn virkaehtosopimuksen rikkomisesta.

Valtiovarainministeriö väittää ettei valtakunnansovittelijan sovintoehdotuksen hyväksymisellä ole Radiosähköttäjaliiton kanssa syntynyt virkaehtosopimusta vaan, että sovintoehdotuksessa olleista asioista ministeriö vielä ensin neuvottelee ja sopii Akavan, JTA:n (SAK:n virkamiesjärjestö) ja TVK-V:n kanssa. Näiden kanssa tehtävään sopimukseen SR voi sitten mainittujen ns. pääsopijajärjestöjen suostumuksella yhtyä! Vasta tämän jälkeen radiosähköttäjille maksetaan sovintoesityksessä 21.5. hyväksytyt palkankorotukset ja muut etuudet!

Koko soppa on lyhykäisyydessään seuraavanlainen:

Valtion virkamiesten palvelussuhteen ehtojen ja työrauhan turvaamisen neuvottelu- ja sopimusmenettelystä on säädökset valtion virkaehtosopimuslaissa (L 664/1970). Lain 3§:n mukaan virkaehtosopimuksen neuvottelu- ja sopimusosapuolina ovat valtion puolelta se viranomainen, jolle tehtävä asetuksella uskotaan (valtiovarainministeriö) ja virkamiesten puolelta sellainen rekisteröity yhdistys, jonka varsinai-

siin tarkoituksiin kuuluu virkamiesten etujen valvonta ja jonka kanssa edellä tarkoitettu viranomainen harkitsee tarkoituksenmukaiseksi virkaehtosopimuksen tekemisen. Neuvottelumenettelystä voidaan tehdä erillinen virkaehtosopimus (pääsopimus).

Tällainen pääsopimus onkin tehty VvM:n ja em. kolmen järjestön välillä. Sen mukaan nämä osapuolet neuvottelevat virkaehtosopimuksista. STTK ja sen jäsenliitot ovat siis tämän pääsopimuksen ulkopuolella.

Kieltäytyessään tunnustamasta SR:n kanssa tekemäänsä virkaehtosopimusta VvM vetoaa pääsopimukseen, johon SR:llä ei ole mitään osuutta. Valtiovarainministeriö ei luonnollisestiikaan voi ulkopuolisten kanssa tehdä Radiosähköttäjaliittoa sitovia sopimuksia!

Virkaehtosopimuslain 5§:n mukaan virkaehtosopimukseen (myös pääsopimukseen) ovat sidotut: "1) valtio; 2) ne virkamiesyhdistykset, jotka ovat tehneet virkaehtosopimuksen tai jälkepäin aikaisempien sopimukseen osallisten suostumuksella kirjallisesti siihen yhtyneet." - On siis täysin kiistatonta, ettei pääsopimus SR:ää sido.

VES-lain 4§:n mukaan: "Virkaehtosopimus on tehtävä kirjallisesti. Sopimus voidaan tehdä myös siten, että sopimuksen sisältö merkitään neuvotteluosapuolten pitämässä neuvotte-

lussa laadittuun pöytäkirjaan, joka yhteisesti sovitulla tavalla todetaan oikeaksi."

Tätä jälkimmäistä lausetta sovelletaan työriitojen sovittelun yhteydessä siten, että osapuolten hyväksyttyä valtakunnansovittelijan sovintoehdotuksen merkitään sen sisältö sovittelun yhteydessä pidettyyn pöytäkirjaan, jonka sovittelija nimikirjoituksellaan toteaa oikeaksi, jolloin on syntynyt työ- tai virkaehtosopimus (työehtosopimuslaki ja virkaehtosopimuslaki ovat tällä kohden periaatteiltaan identtiset). - Radiosähköttäjaliitolla on tämän lauseen merkityksestä jopa työtuomioistuimen päätös vuodelta 1977: "Valtakunnansovittelijan hoitamassa sovittelulutoimessa on pöytäkirja vakiintuneesti todettu oikeaksi valtakunnansovittelijan allekirjoituksella ja työmarkkinaosapuolet puolin ja toisin ovat tunteet tämän käytännön ja työtuomioistuimen käsityksen mukaan hyväksyneet ne. Nämä seikat huomioon ottaen työtuomioistuin katsoo, että valtakunnansovittelijan pöytäkirja on valtakunnansovittelijan allekirjoituksella tullut todetuksi oikeaksi yhteisesti sovitulla tavalla ja että siihen sisältyvä asianosaisten välisessä työriidassa syntynyt sovintoosittosen s i t o o a s i a n o s a i s - y h d i s t y k s i ä t y ö e h t o s o p i - m u k s e n a . "

Nyt puheena olevan jutun valtakunnansovittelijan pöytäkirjan 6§ kuuluu seuraavasti: "Työriidan osapuolten hyväksyttyä sovintoehdotuksen ja siten päästävä sopimukseen työriidan kohteena olleen virkaehtosopimuksen uudistamisesta lopetti valtakunnansovittelija työriidan sovittelun." Täidatko sen selkeämmin sanoa! - Pöytäkirja kokonaisuudessaan toisaalla tässä lehdessä.

Valtiovarainministeriö siis väittää, ettei sovintoehdotuksen hyväksymisellä ole syntynyt mitään sitovaa sopimusta. Mikäli tämä kanta olisi oikea niin menettäisi koko sovittelutoimi merkityksensä, sillä myöskään työrauhavelvoite ei olisi sitova. Lakkoahan voitaisiin jatkaa tai aloittaa se uudestaan vaikka seuraavana päivänä samasta riidasta! Ei olisi myöskään mitään takeita siitä, että ulkopuoliset järjestöt tulisivat tekemään sovintoehdotuksen mukaisen sopimuksen, johon sovintoehdotuksen hyväksynyt järjestö voisi sitten yhtyä. SR:n sovintoehdotuksessa on kaiken lisäksi sellaisia kohtia, joista ulkopuoliset järjestöt eivät voi edes tehdä sopimusta, koska ne eivät millään tavalla koske heidän jäsenkuntaansa, vaan ainoastaan Radiosähköttäjiliiton jäseniä!

Miksi VvM on tällaisen sopan keittänyt? Taustalla ilmeisesti kummitelee nykyisen pääsopijajärjestösystemin keinotekoinen pönkittäminen, eli puhtaasti järjestöpoliittiset syyt. Radiosähköttäjiliittoa eivät nämä verukkeet kiinnosta vaan liitto on vakaasti siitä mieltä, että kun työtaistelun päätteeksi molemmat osapuolet hyväksyvät lain mukaisesti syntyneen sovinnon ehdot, niin kyllä sopimuksen täytyy myös

molempia osapuolia sitoa. Muuten sovittelutoimessa syntyy kaaos.

Heikki Santala

VALTAKUNNANSOVITTELIJAN PÖYTÄKIRJA

työriidasta, jossa osapuolina ovat olleet työntekijäpuolella Suomen Radiosähköttäjiliitto ry. ja työnantajapuolella Valtion Työmarkkinalaitos/Merenkulkuhallitus. Työriidan sovittelijana on toiminut allekirjoittanut valtakunnansovittelija.

1 §
Suomen Radiosähköttäjiliitto ry. ilmoitti valtakunnansovittelijalle 11. maaliskuuta 1980 saapuneella kirjeellä aloittavansa lakon valtion jäänmurtajilla saman kuun 25. päivänä kello 16.00, ellei sitä ennen päästä sopimukseen jäänmurtajien radiosähköttäjien vuorottelusopimuksesta ja eräistä virkaehtosopimuksen muutoksista.

Valtiovarainministeriö ilmoitti valtakunnansovittelijalle 13.3.1980 saapuneella kirjeellä toimeenpanelevansa valtion jäänmurtajien radiosähköttäjiä tarkoittavan työsulun saman kuun 27. päivänä kello 16.00 lukien ellei radiosähköttäjien virkaehdoista siihen mennessä päästä sopimukseen.

2 §
Työriidan osapuolilla ei ollut huomauttamista tehtyjen työriitailmoitusten sisältöön.

3 §
Valtakunnansovittelijan johdolla käytyjen neuvottelujen jälkeen teki valtakunnansovittelija 25. maa-

liskuuta 1980 sovintoehdotuksen uhkaamassa olevan lakon ja työsulun välttämiseksi. Sovintoehdotukseen pyydettiin osapuolten vastauksia samana päivänä kello 16.00 mennessä.

Sovintoehdotuksessa määrättyä aikana ilmoitti Valtion Työmarkkinalaitos/Merenkulkuhallitus hyväksyvänsä tehdyn sovintoehdotuksen. Suomen Radiosähköttäjiliitto ry. ilmoitti hylkäävänsä sovintoehdotuksen. Valtakunnansovittelija keskeytti tämän jälkeen työriidan sovittelun.

4 §
Lakko ja työsulku alkoivat 1 §:ssä sanottuna aikana ja 1 §:ssä kerrotussa laajuudessa.

5 §
Valtakunnansovittelija käynnisti neuvottelut työriidan osapuolten kesken uudelleen ja antoi 20. toukokuuta 1980 uuden sovintoehdotuksen työriidan ratkaisemiseksi. Osapuolilta pyydettiin vastausta sovintoehdotukseen saman kuun 21. päivänä kello 12.00.

Sovintoehdotuksessa määrättyä aikana ilmoittivat Suomen Radiosähköttäjiliitto ry. ja Valtion Työmarkkinalaitos/Merenkulkuhallitus hylkäävänsä tehdyn sovintoehdotuksen, koska ne eivät voineet hyväksyä kaksivuotista virkaehtosopimusta.

Välittömästi tämän jälkeen antoi valtakunnansovittelija kolmannen sovintoehdotuksen työriidan ratkaisemiseksi.

Suomen Radiosähköttäjiliitto ry. ja Valtion Työmarkkinalaitos/Merenkulkuhallitus ilmoittivat hyväksyvänsä tämän sovintoehdotuksen.

Sovittiin, että osapuolet keskenään laativat sovintoehdotuksen liitteen pohjalta sopimuksen niistä käytännön toimenpiteistä mitä lakon ja työsulun lopettaminen edellyttää.

6 §

Työriidan osapuolten hyväksyttyä sovintoehdotuksen ja siten päästyä sopimukseen työriidan kohteena olleen virkaehtosopimuksen uudistamisesta lopetti valtakunnansovittelija työriidan sovittelun.

Työriitaa koskevat sovitte-
telussa kertyneet asiakirjat
liitetään tähän pöytäkir-
jaan.

Helsingissä 21. päivänä
toukokuuta 1980

Valtakunnansovittelija
Keijo Liinamaa

MUISTA!

Tutkanhuoltokurssit
jäänmurtaja Sisulla Hel-
singissä

22.9. - 3.10.1980

(aika muuttunut!) sekä

13.10. - 24.10.1980.

Lisätietoja liitosta.

Radiosähköttäjä-lehti etsii

PÄÄTOIMITTAJAA

Seuraavista ominaisuuksista on hyötyä tehtävän
hoitamisessa:

- Sujuva kielikorva
- Radiotekniikan tuntemus
- Ruotsinkielen taito
- Merenkulun ay-kentän tuntemus
- Ammattiyhdistys "minded"

Tehtävä hoidetaan sivutoimisena ja siihen kuuluu
aineiston keräämisen lisäksi artikkelien laatiminen,
kuva-aineiston hankinta, oikoluku ja sopimuksen
mukaan myös ladonta ja asemointi. Myös ilmoitus-
hankintatehtävät voidaan sisällyttää tehtäviin.

Hakemukset Suomen Radiosähköttäjäliittoon, PL 104,
00151 Helsinki 15. Puh. 90-635 320/Toiminnanjohtaja
Santala.

Tehtävän vastaanottamisen ajankohdasta voidaan
sopia. Lisätietoja Erkki Heikkinen, puh. 911-
81 244.

Merimieseläkekassa

Sjömanspensionskassan

UUDENMAANKATU 16 A — 00120 HELSINKI 12 — PUH. 64 79 11
NYLANDSGATAN 16 A — 00120 HELSINGFORS 12 — TEL. 64 79 11

Merenkulkualan koulutuskeskuksen kurssit merenkulkualan henkilökunnalle syksyllä 1980

Merenkulkualan koulutuskeskus, MKK-SUC, on Merenkulkualan opetuksen ja tutkimuksen kannatusyhdistys r.y:n ylläpitämä koulutuskeskus, joka jatkaa kannatusyhdistyksen koulutustoimintaa.

Koulutuskeskus järjestää syksyn 1980 aikana kaksi kurssia, jotka on tarkoitettu sekä laiva- että konttorihenkilökunnalle. Kurssien sisältö on suunniteltu yhteistyössä elinkeinon edustajien kanssa. Opettajina toimivat korkeakoulujen edustajat ja käytännön elinkeinon edustajat. Kurssiin sisältyy opetusta noin 35 tuntia. Opetus tapahtuu luentoina ja ryhmätöinä.

RAHTAUSKURSSI

Aika: 27.-31.10.

Opetuskieli: suomi ja ruotsi
Tavoite: antaa osanottajille tiedollisia ja taidollisia valmiuksia ymmärtää rahtimarkkinoiden taloudellisia toimintamekanismeja sekä tulkita eri rahtaussopimusten oikeudellista sisältöä eri tilanteissa.

Sisältö: 1. Kauppa, kuljetus ja rahtaus, 2. Linjaliikenne, 3. Aikarahtaus, 4. Hakurahtautointi, 5. Hakurahtauksen erikoislausekkeet.

Kurssimaksu: 900 mk.

Viimeinen ilmoittautumispäivä: 29.9.

MERIVAKUUTUSKURSSI

Aika: 24.-28.11.

Opetuskieli: suomi

Tavoite: antaa osanottajille tiedollisia ja taidollisia valmiuksia ymmärtää merivakuutuksiin ja merenkulkuun liittyvien eri vakuutusmuotojen taloudellista ja oikeudellista sisältöä sekä tietoja siitä miten eri tilanteissa tulisi menetellä vahingon sattuessa tai vahingon estämiseksi.

Sisältö: 1. Kauppalausekkeet, 2. Kuljetusvastuu, 3. Tavarankuljetusvakuutus, 4. Kaskovakuutus, 5. P&I-vakuutus, 6. Yhteishaveri, 7. Riskien hallinta, 8. Riskien hallinta ja vahingontorjuntatyö merivakuutuksessa.

Kurssimaksu: 900 mk.

Viimeinen ilmoittautumispäivä: 27.10.

Kurssit pidetään Turun ruotsinkielisen merenkulkuoppilaitoksen tiloissa. Kullekin kurssille otetaan noin 20 osanottajaa ilmoittautumisjärjestyksessä. Kurssimaksuun sisältyy opetus, kurssimateriaali ja kahvit. Maksu on suoritettava ennen ilmoittautumisaajan päättymistä koulutuskeskuksen tilille PSP Tu 491 55-4. Mahdollisen peruutuksen sattuessa myöhemmin kuin 10 päivää ennen kurssin alkua veloitetaan peruutusmaksuna 100mk + etukäteen lähetetyn kurssimateriaalin hinta.

Kurssin osanottajille on varattu rajoitettu määrä hotellihuoneita Keskushotellista, osoite: Yliopistonkatu 12 a, puh. 921-337 333. Sitovat huonevaraukset on tehtävä suoraan hotelliin ao. kurssin ilmoittautumisaajan päättymiseen mennessä.

Ilmoittautuminen joko puhelimitse tai kirjeitse koulutuskeskuksen kansliaan, josta saa myös lisätietoja ja kurssiohjelmia. Osoite: Malminkatu 5, 20100 TURKU 10, puh. 921-308 380.

KOKOUSHUUTSU

Suomen Radiosähköttäjäliitto ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään liiton 60-vuotisjuhlakokouksena lauantaina marraskuun 22. päivänä 1980 Helsingissä (kokouspaikka ilmoitetaan myöhemmin).

Kokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat sekä hallituksen esitys liiton uudeksi kunniapuheenjohtajaksi.

Helsingissä elokuun 4. päivänä 1980.

SUOMEN RADIOSÄHKÖTTÄJÄLIITTO RY
Hallitus

eli Radiosähkötäjän puolensataa ja kaksi tapaa viettää vapaa-aikaansa suomalaisilla rahtialuksilla

1. Miehistöluettelo eli CREW LIST. Lähetettävä varustamoon ennen kunkin matkan alkua, varustajan ohjeen mukaan. Mutta pääset kirjoittamaan sen täydellisenä vasta, kun viimeinenkin myöhästelevä merenkulkija on käynyt antamassa henkilötietonsa radiohystissä.

2. Edellisten monistus tai sen järjestäminen, että saadaan näitä listoja koko seuraavaa matkaa varten.

3. Kysyttävä päälliköltä matkustajabuukkaukset ja omaiset, joille luvattu matka. (Ilmoitus stuertille, että tietää lisätä vettä soppaan.)

4. Passien ja matkalippujen keruu edellämäinituista. Jos ovat kateissa, kysy stuertilta/perämieheltä kannella/päälliköltä tai sitten keltä tahansa, ovatko satumoisin nähneet oudon näköisiä ihmisiä aluksella vaeltelemassa matka-askit kourassa.

5. Matkustajaluettelo eli PASSENGER LIST. Tätä pääset kirjoittamaan sitten, kun hikisenä olet juossut ympäri laivaa ja vihdoin olet saanut 4. kohdan asiakirjat haltuusi. Hieltä säästyt, jos varustaja on raaskinut asennuttaa alukseen KESKUSRADION KUULUTUSLAITTEINEEN.

6. MIEHISTÖREKISTERI — AVAUSTIEDOT eli henkilötiedot kustakin uudesta laiva-

vaan tulevasta työntekijästä ja toimihenkilöstä.

7. TYSÖPIMUKSET kohdan 6. henkilöistä.

8. LAIVAOPASTUS-korttien jako kohdan 6. henkilöille. (Finnlines)

9. MÖNSTRÄYKSEN valmistelu. "LONG CHARLIET", jotka ovat muuten olleet jo heran aikoja nimeltään Merenkulkuhallituksen lomake B eli PITKÄ BERTTA.

10. MERIMIESKIRJOJEN täyttö. Liittyy kohtaan 9.

11. VASTAKIRJAT — irtisanoutuneet, sijaisuus päättynyt ja lomalle lähtevät. Katso kohta 17.

12. Työsopimukset kohdan 11. henkilöistä.

13. KERÄILYTIEDOT kohdan 11. henkilöistä. Tarkastus ja varustamoon postitus. (Finnlines RO-RO)

14. Päällikön nimikirjoituksen hankkiminen kohtien 7, 9, 10, 11 ja 12 asiapereihin.

15. MÖNSTRÄYSMIEHEN tilaaminen. (Merimieskatselmusmies = Merenkulkuhallituksen virkamies)

16. Esittelijänä mönsträys-tilaisuudessa.

17. Ja ettei tämä kaikki edellä mainittu kävisi liian yksinkertaiseksi kohta koh-

dalta läpikäytäväksi, on näiden listissä huolehdittava PALAKAKIRJANPIDOSTA, johon liittyy mm. ULOSMAKSUT ja

18. KUITTAUSLISTAN kirjoitus,

19. RAHANJAKO, kun ensin olet kytännyt aikasi milloin rahat tulevat ja vastannut puhelimeen keskim. 5 kertaa kymmenessä minuutissa, ettei meklari ole vielä käynyt.

20. Kohdan 7, 10, 11 ja 12 asiapaperien, sekä passien, lääkärintodistusten ja rokotustodistusten jako asianomaisille henkilöille. Voidaan suorittaa kohdan 19. yhteydessä.

21. Päällikön nimikirjoitus kohdan 6. henkilöiden vastakirjoihin.

22. LIST OF THE CERTIFICATES OF THE SHIPS OFFICERS: Nimi, kirjan laatu, missä myönnetty ja milloin myönnetty. Tätä listaa tarvitaan ainakin Suezin kanavassa ja joissakin Arabimaissa.

23. LIST OF VACCINATIONS: Smallpox, Cholera, Yellow Fever jne.

24. KONSULAATTILISTA eli Aluksen saapumis- ja lähtöilmoitus, jonka täytät niiltä osin kuin osaat. Lastia koskevan osan täyttää yleensä päällikkö. On turha alkaa tuhertamaan miehistöluettelotietoja kää-

töpuolelle, kun se käy kätevämmän liimaamalla tai naittajalla nitomalla yksi kohdan 2. listoista.

25. Luettelo ylimääräisistä henkilöistä. Omalla kaavakkeellaan (ainakin Finnlines) lähetetään varustamoon.

26. RAHALISTAT. Mainitse listassa sen sisäänvetopäivämäärä ja kellonaika. Huomioi viikonloput, jolloin meklarikaan ei saa rahaa pankista.

27. Vie 26. kohdan listat messeihin/päivähuoneisiin.

28. Kerää ne määrääjän mentyä umpeen.

29. Tarkista, ettei kukaan ole tilannut yli varojensa.

30. Rahatilaus meklarille tai summan ilmoittaminen päällikölle.

31. TULLILISTOJEN kirjoitus. Erilaisia listoja eri maissa, kuin myös eroja tarvittavien kopioiden määrissä. Kerää vihkoon eri maissa tarvittavien listojen määrät, jollei laivassa ennestään sellaista ole.

32. Kohdan 31. listojen jako messeihin/päivähuoneisiin.

33. Kohdan 31. listojen keruu, kun ne on täytetty.

34. Kohdan 31. listojen määrien yhteenveto. Joissakin laivoissa stuertin tehtäviä kohdat 33. ja 34.

35. Kohtien 2, 5, 22, 23, 24, 31 listat, sekä joissakin maissa passit ja roko-

M/t Tramontana/OGZB 1975. (Kuva: Jyrki Savolainen)

tustodistukset päällikölle aluksen sisään klaarausta varten.

36. REKVISIITTA eli lääkarinlausunto-lomakkeen esitäyttö.

37. Tulkiksi lääkäriin.

38. TAPATURMAILMOITUS-lomakkeen täyttö. Lue varustamon lähettämät ohjeet.

39. LAIVAPÄIVÄKIRJAN OTTEITA. Numero se ja se/1/ vuosiluku = lastivauriota-paus. Numero se ja se/2/ vuosiluku = lastivauriota-paus. Numero se ja se/3/ vuosiluku = sairaus ja tapaturma. (Finnlines). Muut mahdolliset päiväkirjaotteet. Merkitse päiväkirjan reunaan lyijykynällä otteen juokseva numero, niin kolleegasi näkee mitkä otteet on jo kirjoitettu. Vielä parempi, jos pidät kirjaa erillisellä vihkolla kirjoitetuista otteista.

40. Vuorottelujärjestelmän kirjanpito.

41. Kassakirjanpito varoista, jotka ovat sähköttäjän hallussa miehistön palkkoja ja laskujen maksua varten.

42. Muutokset miehistörekisteriin. Velvoita laiva-henkilökunta ilmoittamaan, mikäli jokin tieto muuttuu; passi vanhenee, osoite muuttuu jne, vaikkapa pysyväisohjeella ilmoitustaululla. Kuitenkin on niitä, jotka eivät huolehdi asioistaan. Siispä käy läpi silloin tällöin lääkarintodistuksien päivämäärät (ei saa olla vanhempi kuin kaksi vuotta samassa yhteisössä), passien voimassaoloaika, verokortit kunakin vuonna, rokotusten voimassaolot jne.

43. Ilmoitus varustamoon muutoksista, jotka poikkeavat sinne aiemmin annetuista.

44. MATKALASKUJEN ja LÄÄ-
KÄRINLASKUJEN kirjoitus.

45. Kohdan 44. maksut ko.
henkilöille.

46. MAKSUMÄÄRÄYSTEN eli
VETOSETELIEN kirjoittami-
nen.

47. Päällikön nimikirjoituk-
sen hankkiminen edellä
mainittuihin.

48. Yhtiöön lähtevän postin
koonti ja huolehtiminen sen
edelleen saattamiseksi.
(Päällikölle tai suoraan
meklarille).

49. "Kuuleppas Kipinä, si-
nä kun olet tuttu kirjoitus-
koneen kanssa ja muuten-
kin joutilas, niin tuleppas
sihteeriksi!". Siispä: sih-
teerinä toimiminen erinimi-
sissä ajatusten toisaalle
kääntämis- ja mielialojen
tyynnyttämiskokouksissa
henkilöille, jotka haluavat
olla vaikuttajia.

50. Näiden kokousten pöy-
täkirjojen puhtaaksikirjoi-
tus ja juoksentelu nimikir-
joitusten perässä.

51. Lankapuhelujen ja ra-
diomaksujen rahastus, mi-
käli kansalaiset eivät itse
tajuja tulla niitä maksa-
maan.

Ja miksipä tajuaisivat-
kaan, kun melkein kaikki
muutenkin tehdään jo pa-
rantumattomasti laitostu-
neen merimiehen puolesta.
Hyvä ettei kohta merimie-
hen töitäkin. Kohta var-
maan täytyy perustaa lai-
voihin jobeja nimikkeellä
"Merimiesten puolesta har-
rastaja". Vai niitäköhän
ne MEPalaiset jo ovatkin
toimipaikan pysyessä tuke-
vasti maankamaralla oikein
lain ja asetuksen voimalla.

Tuossahan noita oli al-
kajaisiksi ja sitten ne
kaksi päälle:

1) HENKIKIRJOITUKSET ker-

ran vuodessa.

II) ALUKSEN ALKOHOLI- JA
PÄIHDEONGELMIEN YHTEYS-
HENKILÖNÄ "kun se on la-
kisääteinen ja jonkun täy-
tyy olla. Ja sinähän se
yhteyshenkilö muutenkin
olet". Ns. luottamustoimi.

Mikäli jollekulle nyt
kuitenkin tulee vapaa-ajan
ongelmia yllämainitut har-
rastukset suoritettuaan,
niin kyllä niitä varmasti
vielä jokunen löytyy. Kyse-
le vaikka juorubandilla
vanhoilta parroilta.

Niin juu, Sinä vanha
parta, joka varmaan lukai-
sit tuon ylläolevan listan
noin ylimalkaan ja totesit,
että tuo ja tämä jäi Pette-
riltä kirjoittamatta. Hyvä
näin. Kerroppa niistä
tuuraajaksi tulevalle Vih-
reänokalle, joka tilanteiden
uutuuden herkistämänä on
kaikki aistit valppaina ja
odottaa isällisiä neuvojasi.
Ja vasta sitten korkkaat
sen lomapullon, jos sellai-
seen tunnet tarvetta. On
meinaan omakohtaisia ko-
kemuksia. Sain aikoinaan
ensiohjeet holihöyryjen lä-
pi, jotta katsele vanhoista
piste ja loppu ja onnea.
Meitä kipinöitä on sentään
senverran vähän, ettei ole
mielekästä antaa vahingon
kiertää. Eh?

Harraste numero 17 tuo
mieleeni toistakymmentä
vuotta sitten ruotsalaisissa
laivoissa seilanneen hyvän
ystäväni, ruotu- ja kurssi-
kaverini kertomuksen pääl-
liköstään, jonka mielihoke-
ma oli ollut aina jonkin
radiolaitteen rikki mentyä,
että "Jasså-ää, men hör
'u gnisten, de' e int' så
farli', om Snurran bara
funkkar."

SNURRA = ennen elektro-
niikan läpimurtoa laskin-
tenkin alalla, eniten mark-
kinoitu ja varmatoiminen
Facit-merkkinen mekaani-
sesti toimiva laskukone.

Se siitä. Otsikon kysy-
mykseen vastaan omalta

kohdaltani, että ei ole tul-
lut havaituksi, - viimeai-
koina.

Totuuden nimessä on sa-
nottava, että osa edelläesi-
tetyistä listasta pitää si-
sällään sellaisia töitä, jot-
ka sisältyvät varsinaiseen
työaikaan satamassa, mikä-
li radioaseman kunnossapi-
toa ja huoltoa koskevat
työt eivät sitä estä.

Merellä nuo vahvasti
sihteerin työlle haiskahta-
vat askareet onkin sitten
sijoitettava jonnekin vah-
tien väleihin, sinne frii-
vahdin eli vapaa-ajan puo-
lelle.

Vahdinpidostahan näet-
sen on olemassa omat py-
kälänsä.

Kun nyt Sinä koulun
penkillä takamuksiasi hie-
rova tuleva Kipinä luet
läpi tuon edellä esitetyn,
jos nyt tekniikan opinnoil-
tasi ennätät, niin ällös
peljasty.

Kyllä nuo asiat tulevat
eteesi yksi kerrallaan tai
muutaman nipuissa. Sen
kun muistat sitten laivalle
päästyäsi, että teet enna-
koivaa työtä. Vaikkapa
tuota listaa apuna käyt-
tään hyvissä ajoin ja hy-
vää merimiestapaa noudat-
taen.

Jos et sitä tee, niin saat
olla varma, että yhtenä
kauniina päivänä sinun
mielesi taivaalle alkaa
kertyä tummia pilviä nii-
den radiohytin pöydälle
kertyvien paperikasojen
myötä, jotka kasvaessaan
yrittävät peittää sen vä-
häisenkin taivaanlampun
valon, jota venttiiliksi
kutsutaan, koettaen epätoi-
voisesti tunkeutua sisäpuo-
lelle - HÄIRITSEMÄÄN SINUN
VAPAA-AIKAASI.

Aatoksia antavaksi,
puheitaki pelkeämäti.
Neuvoksi nuoremmalle,
ohjeeksi opiskelevan.
Kipinöitten kujehista
paperille pannehena,

Pekka Husgafvel
1142

LA-puhelimen selektiivikutsujärjestelmä

Suomen Meripelastusseuran XIV valtakunnallisilla neuvottelupäivillä Turussa 21.-22.4.1979 otettiin voimakkaasti kantaa LA-puhelimen kehittämiseksi paremmaksi hätäilmoitusvälineeksi pienveneilijöille. Neuvottelupäivät tekivät konkreettisen esityksen mm. selektiivikutsujärjestelmään siirtymiseksi. Tuloksia alkaa syntyä. Tänä vuonna siirtyvät kaikki merivartioasemat ja -alukset osittaiseen selektiivikutsupäivystykseen.

SELEKTIIVIKUTSU

Käyttöön otettava järjestelmä on sama mikä on jo käytössä Ruotsissa ja Tanskassa. Selektiivikutsu on 2-ääninen, äänitaajuuDET 967,5 Hz ja 1340 Hz. Järjestelmä toimii seuraavasti:

- merihätään joutunut, tai muusta p a k o t t a - v a s t a syyistä viranomaisiin yhteyttä haluava veneilijä lähettää LA-puhelimensa kanavalla 11A po selektiivikutsua n 6 sekuntia
- veneilijän LA-puhelimen kantaman piirissä olevien tukiasemien vastaanottimet avautuvat, merkkivalo syttyy ja laitteeseen mahdollisesti liitetty hälytyssumme ri hälyttää
- veneilijä suorittaa normaalin kutsumisen puheella.

Tukiasemien laitteet on niin varmistettu, että hälytyksen tultua on päivystäjän pakko avata tukiasemansa hetkeksi normaalille kuuntelulle, muuten laite hälyttää jatkuvasti.

LAITEMAHDOLLISUUDET

Yksinkertaisin ja helpoin tapa varmistaa yhteyden saanti LA-puhelimella viranomaisiin, on hankkia erillinen selektiivikutsulaite ns "saippuarasia". Laite toimii omalla paristolla ja on varustettu rannekehihnalla.

Ko laitteen hankkinut veneilijä ei joudu teettämään LA-puhelimeensa mitään muutoksia. Laitteen käyttö on yksinkertaista - painetaan LA-puhelimen mikrofonin tangenttia ja selektiivikutsulaitteen käynnistysnappulaa ja puheen sijasta "syötetään" laitteesta tulevat äänet mikrofoniin.

Eräisiin LA-puhelinmerkkeihin on saatavana mikrofonin sisälle asennettuja selektiivikutsulähettimeä. Tämäkään mahdollisuus ei vaadi mitään asennuksia, vaan vaihdetaan koko mikrofonin johtoineen. Toiminta tapahtuu samoin kuin edellä mainitussa mahdollisuudessa, eli samanaikaisesti on painettava sekä mikrofonin tangenttia että selektiivikutsunappulaa. Joissakin merkeissä ko mikrofonin on vakiovarusteena.

Kaikkiin LA-puhelimiin on periaatteessa asennettavissa laitteen sisälle selektiivikutsulähetin. Muutamissa malleissa on myös etupaneelissa näppäimistö valmiina ko laitteen käyttämiseksi. Laite on syytä asennuttaa LA-puhelimen merkkihuollosta vastaavassa liikkeessä. Sisäänrakennettu selektiivikutsulähetin toimii yleensä niin, että tarvitsee painaa vain selektiivikutsunappulaa.

Neljäs vaihtoehto on asennuttaa LA-puhelimeen kotimainen selektiivikutsulaite. Asennus on suoritettava merkkihuollossa. Laitteessa on sekä selektiivikutsulähetin että -vastaanotin. Lisäksi laitteessa on myös 1-ääninen selektiivikutsulähetin ja -vastaanotin. Laite voidaan asentaa kaikkiin LA-puhelintyyppeihin.

Järjestelmän luotettavuus ja toimivuus edellyttää, että kanavalla 11A käytetään selektiivikutsua vain halluttaessa pakottavista syistä yhteys viranomaisiin. Kokeilua varten tullaan kanavalle 16 järjestämään aikaa myöten erillisiä testausasemia, joiden kanssa veneilijät voivat varmistua selektiivikutsulaitteensa toimivuudesta. Ensimmäinen testausasema Kaksikerran radioasema on ollut toiminnassa jo kuluvana kesänä kanavalla 16.

HÄIRIÖT

Selektiivikutsujärjestelmä ei tietenkään poista alueella esiintyviä häiriöitä. Se ainoastaan mahdollistaa päivystyksen viranomaisten asemilla. Merialueella eivät teollisuushäiriöt niinkään ole kiusana, sen sijaan voimakkaat Etelä-eurooppalaiset asemat varsinkin päivisin häiritsevät LA-puhelinliikennettä. Parina viime vuotena ovat häiriöt olleet erittäin voimakkaita. Tämä johtuu auringonpilkumaksimista ja hyvistä radiokeleistä. Tämänhetkinen maksimikausi alkaa olla sivuutettu ja LA-alueen kaukohäiriöt alkavat vähitellen heiketä. Vuonna 1982 LA-alueen kelit ovat todennäköisesti jo varsin hyvät, heikentyen jälleen kun lähestytään vuotta 1991.

Lähde: Turunmaan meripelastusyhdistyksen tiedote, Mikko Montonen 1980

Autoradiopuhelinverkko tänään

Posti- ja lennätinlaitoksen rakentama ja ylläpitämä yleiseen käyttöön tarkoitettu autoradiopuhelinverkko on valmistunut koko maan kattavaksi. Verkon viimeinen tukiasema otettiin käyttöön elokuussa 1978 Lieksassa. Verkkoon on liittynyt 20.000 tilaajaa ja päivittäin verkon välityksellä puhutaan noin 16.000 puhelua.

Verkon käyttäjäkunnan koostumuksesta tehtyjen selvitysten mukaan noin 40 % käyttäjistä toimii kauppa- ja kuljetusalalla. Saman verran käyttäjiä on teollisuus- ja palveluelinkeinojen piirissä. Julkisten laitosten osuus on noin 10 %. Verkko palvelee siten pääasiallisesti elinkeinoelämää ja sen eri toimintoja.

Autoradiopuhelinverkko käsittää nyt valmistuttuaan 148 tukiasemaa ja niillä on käytössään kaikkiaan noin 300 puhelukanavaa. Tukiasemat on kytketty 18 aluekeskukseen, joihin toimivat PLL:n käsivälitteiset keskuksat. Käsikeskusten lakkauttamisohjelman toteuttaminen aiheuttaa lähivuosina myös joidenkin aluekeskusten toimintojen yhdistämistä. Autopuhelinliikennettä hoitaa tällä hetkellä noin 300 puhelunvälittäjää.

Autoradiopuhelinverkon kautta voidaan välittää puhelua minne tahansa langallisen verkon puhelin- ja ulkomaille. Vastaavasti lankaverkon puhelimista tavoitetaan autopuhelintilaaja mistä päin Suomea hyvänsä, jos sum-

mittainen oleskelupaikka tiedetään. Luonnollisesti on yhteys kahden autopuhelintilaajan kesken myös mahdollinen.

Lankaverkosta autopuhelimeen päin saadaan yhteys valitsemalla autoradiopuhelinverkon palvelunumero, joka on koko maan alueella sama: 94040. Puhelunvälittäjä ottaa vastaan tilauksen, lähettää autolle soiton, ja vastauksen saatuaan kytkee puhelun. Jos kutsun kohteena oleva autopuhelin on jonkin kaukaisen aluekeskuksen piirissä, otetaan lankaverkon koneesta suora yhteys tavonomaista suuntanumeroa käyttäen, esim. Helsingistä Oulun alueelle numerolla 981-94040.

Autopuhelintilaajan tavoitettavuutta voidaan vielä parantaa erillisen kutsuvastaanoton avulla. Kutsuvastaanoton, jonka käytön autopuhelimen lisälaitteena PLH on jokin aika sitten hyväksynyt, mahdollistaa kutsun perillemenon autopuhelintilaajan poistussa ajoneuvonsa ulkopuolelle.

Yhteys radiopuhelimesta verkkoon päin saadaan valitsemalla jokin lähialueen tukiaseman vapaana oleva kanava ja antamalla soitto aluekeskukselle. Tällöin tulee kyseinen kanava välittömästi varatuksi ko. autopuhelintilaajalle ja samalla muiden tilaajien pääsy samalle kanavalle estyy.

Verkon rakentamisen ohessa on sen käytön kehittäminen kiinnitetty erityistä huomiota. Tärkeim-

piä toimenpiteistä ovat olleet:

- puhekutsun korvaaminen selektiivisellä kutsujärjestelmällä vuonna 1974
- kanavien pikavarausjärjestelmän käyttöönotto vuonna 1976 ja
- välitystoimintojen rationalisointi.

Aluksihan verkon kutsuliikenne tapahtui puheella. Tuolloin kaikista alueella olevista autopuhelimista kuultiin ketä kulloinkin yritettiin tavoittaa. Selektiivisen kutsun käyttöönotto merkitsi sitä, että keskuksen lähettämä kutsu kuuluu vain asianomaisessa autopuhelimesta ja tilaajan ollessa pois autostaan kutsulamppu jää palamaan ja hän voi palatessaan ottaa yhteyttä keskuksen kysyäkseen onko hänelle mahdollisesti jätetty soitto-pyyntö.

Radiokanavan pikavarausjärjestelmän avulla autopuhelintilaaja ottaessaan yhteyttä keskuksen varaa välittömästi käyttöönsä vapaana olevan kanavan ilman, että toiset tilaajat pääsevät samalle kanavalle. Näin on puhelun välitys nopeutunut ja varmentunut sekä radiokanavien käyttö tehostunut.

Kumpikin edellä selostetuista toimenpiteistä on lisäksi parantanut radiojärjestelmissä muutoin puutteellista puhelusalaisuutta. Puheluiden välityksen nopeuttamiseksi ja helpottamiseksi on useisiin aluekeskuksiin asennettu TV-monitorijärjestelmät. Helsingin aluekeskukseen on asennettu tietokonepohjai-

nen autoradiopuheluiden välitysjärjestelmä, joka edelleen nopeuttaa puhelujen välitystä.

Uusimmat autopuhelimet sisältävät kaikki verkon käyttöön varatut 80 kanavaa, joten puhelun saatuus ruuhka-Suomessakin on erittäin hyvä. Helppokäyttöisyyttä lisää näihin laitteisiin asennettu automaattinen vapaan kanavan haku. Lisäksi on saatavissa ns. DUPLEX-laitteita, joilla puheyhteys on mahdollista yhtäaikaan molempiin suuntiin.

Autoradiopuhelimen hankinta muodostaa uudelle tilaajalle erinäisiä kuluja. Tilaaja joutuu itse hankimaan tarvittavan ajoneuvo-aseman. Tällä hetkellä on verkkoon liitettäväksi hyväksyttyjä malleja tarjolla yhteensä kuudelta valmistajalta monta eri tyyppiä. Hinnaltaan nämä liikkuvat 5.000 - 9.000 mk:n vaiheilla tyypistä riippuen. Verkkoon liittymismaksua uusi tilaaja joutuu maksamaan posti- ja lennätinlaitokselle 90,- mk ja vuosimaksua kultakin alkavalta kuukaudelta etukäteen 30,- mk/kuukausi.

Puhelumaksuna peritään autosta päin toimitettujen puhelujen osalta radiomaksua 1,80 mk kultakin alkavalta minuutilta ja lankamaksua kulloinkin voimassa olevan alueen käsivälitteisen puhelutaksan mukaan. Autoon suuntautuvat autopalvelupuhelut menevät maksusykästaksana lähtökoneen laskuun. Maksu kohdistuu koko palvelun aikaan ja on 1,12 mk/min ja vähäliikenteisenä aikana 83 p/min. Tämän lisäksi tulee normaali paikallisen puhelinlaitoksen verkkoryhmämaksu.

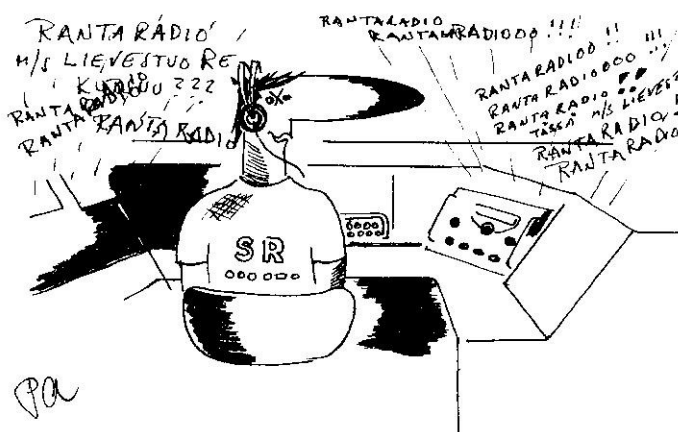
Radiopuhelinta varten tarvitaan käyttö lupa, jonka posti- ja lennätinhallitus myöntää viideksi vuodeksi kerrallaan. Maksua radiopuhelimen käyttämisestä peritään 65 markkaa vuo-

nessa.

Helsingin seudulla, jossa tapahtuu yli neljännes koko autoradiopuhelinliikenteestä, tulee verkon kapasiteetti olemaan kokonaan käytössä jo 80-luvun alussa. Automaattisen yhteis-pohjoismaisen autopuhelinverkon (ARPA) 1. vaiheen toiminta alkaa Etelä-Suomessa v. 1982 alussa. Pohjoismaiden telehallintojen yhteistyönä on suunniteltu automaattinen autopuhelinverkko, jonka vaatimusten määrittely on valmistumassa ja laitehankinnat ovat alkaneet. Pohjoismaiden (Norjan, Ruotsin, Tanskan ja Suomen) telehallintojen asettama työryhmä on jo usean vuoden ajan työskennellyt yhteisen verkon vaatimusten määrittelemiseksi. Aikataulu on laadittu siten, että verkon käyttöönotto kaikissa pohjoismaissa voitaisiin aloittaa 80-luvun alussa. Yhteisellä verkolla tarkoitetaan sitä, että pohjoismaiden autopuhelintilaajat voivat koko

Pohjolan alueella liikkuaan olla liitettynä automaattiseen autopuhelinverkkoon, jonka kautta he voivat ottaa yhteyden minkä pohjoismaan puhelintilaajaan tahansa ja päinvastoin. Suomessa verkon rakentaminen aloitetaan Helsingin seudulta, jossa kapasiteetti nykyisessä verkossa ensiksi täyttyy. Automaattisen verkon tärkeimpiä etuja ovat selvästi pienemmät käyttökustannukset ja tehokkaampi radioaajuuksien käyttö.

Automaattisen autoradiopuhelinverkon käyttöönotosta huolimatta käsivälitteinen verkko tulee säilymään ainakin niin kauan kunnes automaattinen verkko kattaa koko maan ja jossakin laajuudessa pitkälle sen jälkeenkin. Kysymys ei ole siten nykyisen verkon automatisoimisesta, vaan täysin uuden verkon rakentamisesta.

- Antaapa pojan huutaa, että ääni kirkastuu...

TARPEELLISIA LAITTEITA

Laiva-asemalle:

Nauhuriyksikkö Marconin
19" paneliin

Marconi toimittaa 19" rack-levyyn asennettua radiosähköttäjän nauhuriyksikköä varustettuna Blaupunktin kasettinauhurilla. Nauhuri on mono-tyyppinen autokasettinauhuri normaaleille kaseteille ja panelista voidaan valita sisäänmeno kolme eri vastaanotinta plus sekoitettu syöttö käsiluurin mikrofonista ja kuulokkeesta. Tasonsäätö on automaattinen. Toistoa varten on panelissa kaiutin. Nauhurissa on pikakelaus sekä eteen- että taaksepäin. Laite tarvitsee 24 V tasajännitteen.

KÄYTTÖMAHDOLLISUUKSIA

Tärkein käyttö lienee hätäliikenteen nauhoituksessa. Sekä omia tarkistuksia varten että mahdollista myöhempää jälkiselvittelyä varten. Esim. m/s Malmin tutkijalautakunta oli erittäin kiinnostunut nauhoituksista.

Jokapäiväisessä käytössä laitteesta on hyötyä esim. sääräporttien nauhoittamisessa sillä aikaa kun asemalla hoidetaan samalla muuta radioliikennettä. Ulkopuolella vahdin tulevat liikenneluettelot voidaan nauhoittaa ja purkaa nauhalta vahdin alettua.

Kotimaan uutiset voidaan nauhoittaa ja viedä kasetti vaikkapa lounasaikana laivan keskusradiossa tai messissä toistettavaksi.

Jos kaikki alukset olisi varustettu tällaisella nauhurilla, säästyisi radiosähköttäjän nykyisin tapahtuvalta oman nauhurin raahaamiselta aluksesta toiseen. Kyseessä on kuitenkin tarpeellinen työkalu josta ei tällä hetkellä makseta edes työkalulisää silloin kun omaa laitetta ja hankalia ulkopuolisia liitosjohtoja joudutaan käyttämään.

Rannikkoradioasemalle:

Suomalaisilla rannikkoradioasemilla ei ole minikäänlaisia radiosuuntimaitteita. Kun hälytysmerkkejä kuuluu 2182:lla tai 500:lla, on seurauksena pikainen telexyhteys ulkomailta rannikkoasemilta Suomeen jossa ulkomaiset asemat kertovat oman suuntimansa ja kysyvät samalla suomalaisten suuntimia. Ja suomalaisilla ei niitä ole. Sisämaassa oleva Joki-oisten tarkkailuasema ei sovellu tällaiseen pikaiseen suuntimatarpeeseen koska siellä ei päivystetä jatkuvasti merenkulun hätätaajuuksia ja liekö siellä edes sähkötystaitoista henkilökuntaa. (Tammikuussa 1980 pyysi Hanko Radio suuntima-apua identifioimattoman hälytysmerkkilähetyksen suuntimiseksi - tuloksia ei ole vielä, elokuussa, kuulunut!).

Rannikkoradioasemilla esiintyvän suuntimistarpeen tyydyttäisi hyvin seuraavassa kuvatun kaltainen

alunperin laiva-asemille tarkoitettu laite:

Marconi Lodestar IIID on täysautomaattinen suuntimalaite sisältäen taajuudet 2182 kHz sekä 250 - 550 kHz.

Kun taajuus on valittu, näyttää viisari automaattisesti suuntiman. Automaattiasennossa kuulokkeista tai kaiuttimesta kuuluva signaali ei vaimennu silloinkaan, kun laite on suuntinut "minimin". Laite tahtoo 115/230V 50/60 Hz vaihtovirtaa, mutta saatavana on myös dc-virtalähde.

Viisari kääntyy 175° kulman alle kahdessa sekunnissa kun kenttävoimakkuus on vähintään 50µV/m. Laitteeseen kuuluu Bellini-Tosi luoppiantenni.

AUTOGUARD-lisälaitteella saadaan hädässä olevien alusten automaattiset suuntimat nopeasti. Laite voidaan kytkeä esim. autoalarmivastaanottimeen, jolloin hälytysmerkkejä kuullessaan laite automaattisesti osoittaa oikeaa suuntaa. Kahden sekunnin kuluttua laite lukittuu ko. näyttämään joka voidaan lukea asteikolta. Autoalarmin rele, joka aktivoi summerin ja mahdollisesti käynnistää nauhurin, käynnistää siis myös suuntimalaitteen.

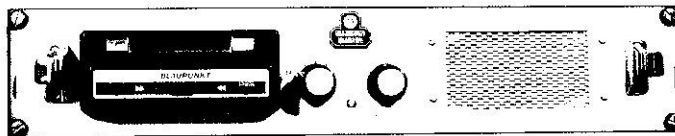
Laitteesta on ilmiselvää hyötyä paitsi tunnistamattomien hätämerkkien suuntimisessa, myöskin silloin, kun hädässä olia ilmoittaa vahingossa väärän position (mitä on sattunut aika usein).

Hinnaltaan laite on muu-

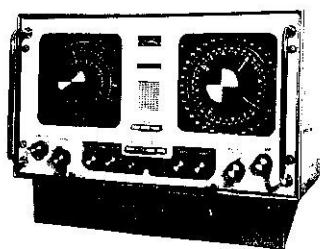
taman kymppitonnin luokkaa, joten kaikkien rannikkoradioasemien varustaminen niillä ei vielä kaa-taisi maailmaa.

Ja eikös tällöisten me-noerien kustantaminen kuuluisi sille viranomaiselle joka Suomessa vastaa meripelastustoiminnasta? Kysymyksessähän on vain ja ainoastaan ihmishengen turvaaminen merellä!

Erkki Heikkinen

NAUHURIPANELI

LODESTAR IIID

AUTOGUARD

NiFe-akkujen lataamisesta

Juhani Tikkanen

Laivoilla on melko runsaasti alkaliakkuja radioasemilla. Puheista päätellen niitä hoidetaan kuten lyijyakkuja. Lienee sattunut, että täysin kunnossa oleva NiFe-akkupatteristo on uusittu "koska niissä ei pysy varaus".

Kyseessä voi kuitenkin olla pelkkä riittämätön lataus. Tietysti NiFe-akkukin menee sippiin siinä kuin lyijyakkukin, mutta ei läheskään yhtä helpolla eikä nopeasti. NiFe-akku sietää paljon huonompaa kohtelua olematta millänsäkään. Lyijyakunhan saa sippiin melko vähäisin tempuin; pahin niistä akun jättäminen pieni kuorma päällä kuukausiksi purkautumaan. Vainaja tuli. Mutta NiFe saattaa tuon kestääkin, vaikka ei sitä tietenkään suositella.

Seuraavassa eräitä alkaliakkuja koskevia asioita:
L a t a u s : Latausjännite vaihtelee 1,6 - 1,8 voltin välillä. Eli jos 24 V:n nimellisjännitteellisessä akkupatteristossa on 21 kennoa, niin 1,6 voltilla pitäisi latausjännitteen olla

33,6 voltia, 1,8:lla jopa 37,8 V. 20 kennoa; 32 V = 36 volttiin.

Voimakaskaan ylilataus ei vahingoita akkua. Lyijyakunhan sietokyky on melko rajallinen, ylilataamalla saat sen ennenaikojaan kyllä "sippaamaan". NiFe (tai NiCad) akku ei oikeastaan ole moksiskaan ylilatauksesta, eikä alilatauksestaakaan. Alilatauksen poissulkee kuitenkin se, että aliladattu akku ei tietenkään jaksa antaa mitään ulos koska siihen ei ole mitään sisäänkään varastoitu.

Eräs nimeltämainitsema-ton öljyisiä lasteja kaskaava kvaakkulaiva on varustettu alkalipatteristoilla. Radioaseman paneelin taakse oli puolittain "jemmattu" tieteen voittokulkua edustava latauslaite; löytyy piirikorttia, löytyy elektronista sisäistä kontrollikelloa, on virran hais-tajarajoitin, jännitestabiloitua sähköpiiriä ja sen sellaista. Eräessä kortissa on hakanen jonka saa kah-teen asentoon: A ja B. Kä-sikirjassa kerrottiin, että toinen asento on lyijyakku-

asetus ja se toinen alkali-
pariston latausasento.

Tietenkin tämä hakanen
oli asennossa "lyijyakuil-
le". Asetus, tottakai, ra-
joitti maksimi latausjännit-
teen lyijyakun ylärajoille,
mikä mielestäni on vasta
noin puolilatausta kali-a-
kuille.

Muutin hakasen ja akut
saivat ihan toisenlaista
eloa. Paneelissa on virta-
ja jännitemittari, mistä
näin miten maks. lataus-
jännite nousi tuohon 1,6
volttia kennoa kohti, ja
kun oli aikansa tämmöistä
volttia saanut niin kello
raksautti tämän jälkeen
vakiojännitelataukseen, mi-
kä ilmeisesti vrittää pitää
akut täytenä merellä.

Ainoa haitta on ollut pa-
rin asteikkolampun palami-
nen korkeamman jännitteen
aikana. (24 voltin lamppu
ei tunnu sietävän vähän
yli 30 voltin sähköä pitem-
pään.)

Muuta kerättyä tietoa li-
peäakuista:

- kenno on tyhjä kun sen
jännite on noin 1,15 V
- latauksen lopussa kenno
voi olla 1,75 V
- kiehuminen alkaa kenno-
jännitteen noustessa noin
1,5 V:iin eli aina lipeä
siis kiehuu (anna kiehua!)
- lipeäakku kestää noin
2000 purkausta (pitäisikö
sen jälkeen vaihtaa liemet
vai ovatko levytkin loppu?)
- paristoneste on pelkkää
lipeää, jonka ominaispaino
on 1,17 - 1,19, ja jossa
on eräitä lisäaineita
- ominaispaino vaihtelee
vain vähän puretussa ja
ladatussa kennossa, eikä
sitä voi käyttää varausti-
lan tarkistamiseen. Et siis
tarvitse ominaispainomitta-
ria
- ominaispaino laskee hive-
nen ladattaessa. Jos tieto
ketään kiinnostaa
- nesteet olisi hyvä vaih-
taa joka toinen vuosi. Suo-
ritus:

1. Vanhat pois. Huuhdo
tislattulla vedellä.

2. Uusi elektrolyytti,
huomaa ref. tyyppimer-
kintä akkujen kyljessä.

3. Lipeämurikan sekoi-
tus: punnitaan kaksi
osaa vettä ja yksi osa
kiveä.

Tuntuisi luontevimmalta
antaa kennojen nesteiden
vaihto akkufirman tehtä-
väksi. Mikäs estää itsekin
sitä suorittamasta. Alkali-
akussa ei ole varsinaista
syövyttävää nestettä, mitä
nyt lipeä vähän laivan
kantta saippuansukuisiin
aineisiin kuuluvana pesisi.

- varattaessa kehittyvä
kaasu on samaa vetyä ne-
gatiivisen ja happea posi-
tiivisen levyn luona. Seos
on pommi, mutta se ei syö-
vytä, kuten lyijyakun kaa-
su
- varauksen aikana lämpö-
tila ei saa päästä nouse-
maan yli + 45° C
- kalilipeä jäätyy vasta
- 25° C ja antaa se kylmä-
näkin varauksensa ulos,
päinvastoin kuin lyijyakku
- käyttämällä ominaispai-
noltaan suurempaa kalili-
peää voidaan akkuja käyt-
tää kylmemmässäkin kuin
- 25° C. Ohjeet saa paris-
tontoimittajalta.

Käytetyt lähteet:

- Sähkökemia, luento: R.
Jokinen
- Sähköakumulaattorit,
Akkuteollisuus Oy
- Akkuhuollon käsikirja,
B. Heimburger, Otava
1951
- USS Navyn käsikirja
Basic Electronics, USA
1965.

... jatkoa sivulta 29

vahingossa leipäveitsellään
siiffiä persuksiin, joka
taas raivopäissään kolhaisi
förstiä lekalla ohimoon.
Meni taju kankaalle ja tuli
muhkea kuhmu. Hyvä sikä-
li, että muuten försti olisi
voinut ampua minut siihen
paikkaan niinkuin kapisen
koiran. Myöhemmin siiffi
ja försti vetivät kahdes-
taan stujua turpiin. Oli
rassulla molemmat silmät
umessa, ja se hapuili
byssässä viikon päivät va-
lonpilkettä näkemättä mes-
sikallen käsipuolessa. Kip-
pari siinä rytäkässä säilyi
ehjänä, samoin minä, luo-
jan kiitos.

Aaretti piti suurten ker-
tojen tapaan pienen taide-
paussin ja kaivoi borneo-
laisesta arkustaan jaava-
laiset nelihalkioiset juhla-
dondoorit, ryhtyen kisko-
maan niitä jalkaansa.

- Nyt nämäkin - hep -
mahtuvat oikein reippaasti
- hep - jalkaan. Oikeas-
taan näihin kuuluu puu-
mannahkaiset liivit, mutta
kauppa-asemalla ei silloin
ollut, lausahti Aaretti an-
teeksipyytävästi.

- Rakas vaimoni innostui
siihen kanssa, pakkohan
sille oli kertoa. Lähti oi-
kein Intiaan opiskeleen.
Ei vaan huomannut, että
ostin sille menolipun.

Aaretti hymyili ujosti ja
loi kaikkietävän katsan-
tonsa katonrajaan.

- Semmoista se jooga on!

Vika, ja kuinka se järjestelmällisesti etsien olisi löytynyt heti:

Laite: ITT VHF STR 65 U

Vika: Pitkän aikaa perämiehet valittelleet, että VHF on heikko tai että ULA ei kuulu minnekään.

Joka kerta tutkittaessa laitetta todettu sen lähetävän ulos normaalisti. Testit lähinnä rannikkoasemien kanssa.

Korjaus: Kerran kesällä Porvoossa tuli Totuus eteen: VHF oli todella lähes "pimeä". Ulos ei mennyt paljon mitään. Satunnainen kummitus oli nyt pysyvä.

Ensimmäinen ajatus oli haikea kaipuu teho- ja deviaatiomittarista. Eipä niitä sellaisia ollut. Pääasteen kuvasta löytyi kyllä Test Point 3, joka kytkennän antaman vainun mukaan näyttäisi yleismittariin lähetteeseen verrattavaa arvoa eli tasoa. Hand-book sattuu olemaan sensuroitua mallia, missä ei tekstiosassa kerrottu mitä siitä pitäisi mittarilla nähdä. Joten jätin testi pointit sikseen ja rupesin ajattelemaan omilla hoksotimilla.

METSÄSSÄ

Ajattelin lähettimessä kenties olevan mätää ja mietin lähetinajatuksia. Perämiehethän olivat väittäneet laitteen olevan heikon. Ja käyttäjän antamaan raporttiinhan ensisijassa on tukeuduttava. Tutkittaessa ja testejä itse aparaatilla tehdessä minulle pikkuhiljaa valkeni, et-

tä lähettimessä ei ole mitään vikaa. Ilman tehomittariakin vakuutuin että itse lähetin kyllä pökkää antennin täydeltä kokonaiset 20 Wattiansa. Mutta deviaatio se taitaa puutteellinen olla. Eli mikrofoni ei aiheutakaan kantoaaltoon poikkeamaa, minkä taas vastaanottimessa ilmaisimet ääneksi tulkitsivat. Tähän meni turhan paljon aikaa. Kantoaallon kun itse vasta tajusin kuuntelemalla Walkie Talkiella päävehkeen lähetettävä. Oli siellä lähete mutta ääni eli modulaatio puuttui.

METSÄSTÄ PELLOLLE ELI VIAN LÖYTYMINEN

Vika löytyi hävettävän pitkän märehittämisen jälkeen. Ongelmana oli, että satamassa ei voinut omaa lähetettävää itse kuunnella, sillä Walkiessa olevat kaksi kanavaa olivat sataman ja laivojen käytössä. Testaa sitten siellä. Muutaman varoen tehdyn testi-QSO:n aikana asia sitten hiljalleen selvisi: Prykän mikrofoni vahvistin on rikki. Todistelu: Prykän läyttlaitteella on siivillä sivuluurit, joista lähettämällä VHF toimi "täydellä teholla".

Kuvasta ilmeni, että prykän siipien luureissa on sisäänrakennettu mikrofoni vahvistin kun taas itse laitteen luurin puhe vahvistuu control boxin sisukissa.

ALLIKOSTA SELVIÄMINEN

Otin aparaatin auki ja käyttölaitteen syliin ja valohoitoa radioruuman rauhaan saamaan. Vika löytyi ja se oli mikrofoni vahvistimen 1. vahvistimen transistorin emitterivastuksessa

sistorin emitterivastuksena olevan trim-potikan haljuilu. k.o. 500 ohmin trim-potikan liuku oli sökö ja siitä ei mennyt trimpotikasta maihin vievän toisen 500 ohmin vastuksen ohittavaan lytyttiin mitään.

Allikko oli tietenkin se, että laivan (kvaakkulavaston yksi sisko) varaosat olivat = NIL. Tein iltaöisen tiedustelumatkan eräseen yksityiseen harrasteliijaan. Hänellä olisi ollut noin 500 ohminen potikka, mutta kooltaan vähän kookas. Sähkömies löytyi kotoaan ja hänellä oli runsaammin varaosia: oli peräti tusinan verran erilaista sähköistä osaa, joiden joukossa oli pienemmän kokoinen 470 ohmin trim-potikka. Ryöstin ja asensin sen laitteeseen käyttämällä jäykkää kirkasta johdinta. Suojasukat karvoihin ja kas, temppu onnistui. Potikka istui lujasti kiinni levyssä, se ei ottanut mihinkään kiinni. Eli sarjassa onnistunut rappaus taas yksi touhu lisää. Vehje prykälle ja ruuvit kiinni. Testi-QSO osoitti laitteen taas toimivan. Sulka hatuun jne.

Ainahan jälkeensä on helppo viisas olla. Jonkinlaista järjestelmällisempää vian hakua olisi varmaan voinut käyttää:
Esim: Vika: Vehje ei skulaa.

1. Lähettääkö mitään? Kuunnellaan toisella laitteella.
2. Lähettää jotain mutta mitä?
3. Vain kantoaallon, puhetta ei lainkaan (tai hyvin heikosti).
4. Onko koko laite mykkä? Tutkitaan kaikki käyttölaitteet.
5. Ei, pelkästään prykän käyttölaite pimeä. Radio ja päällikön käyttölaitteesta kaikki OK.
6. Prykän vehkeen kunto? Testataan toisella laitteella. Havainto:
7. Siivillä olevista luureista toimii prykänkin laite.
8. Kuvasta havaitaan siivillä olevan omat mikrofonivahvistimet, joten vian voi rajata prykän luurista sen mikrofonivahvistimeen.
9. Korjaus kuten esitetty. Vika olisi voinut olla vaikka transistorivikakin. (Ei löydy ainuttakaan varaosista!)

Lopuksi vian ilmeneminen pitäisi kirjoittaa radioaseman vikapäiväkirjaan, ja koska sellaista ei ole, niin ainakin radiopäiväkirjaan.

Koska kerran piirustuskin on ollut auki, niin voisi kait piirustukseen trimmeripotikan kohdalle lyijykynällä raapustaa että oli sökö silloin ja silloin, vaihdettu 470 ohminen, ei ihan kooltaan sopiva, tms. Tietävät sitten Sinun jälkeesikin tulevat.

Kuva 2. Käyttölaitteissa oleva mikrofonivahvistimen alkupää. Trimmeripotentimetrin liuku rengastettu; liukuvika.

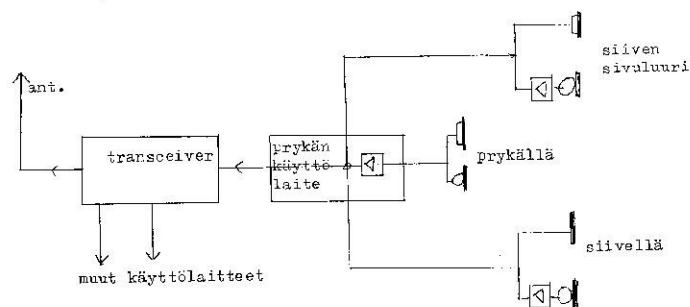
Radiosähkötäjien toimessa pysyminen

Vuoden 1979 lopussa tehtiin tutkimus radiosähkötäjien valmistumisen jälkeen asettumisesta työelämään.

Otos käsitti pienen, mutta riittävän monipuolisen otoksen sähkötäjäkunnasta.

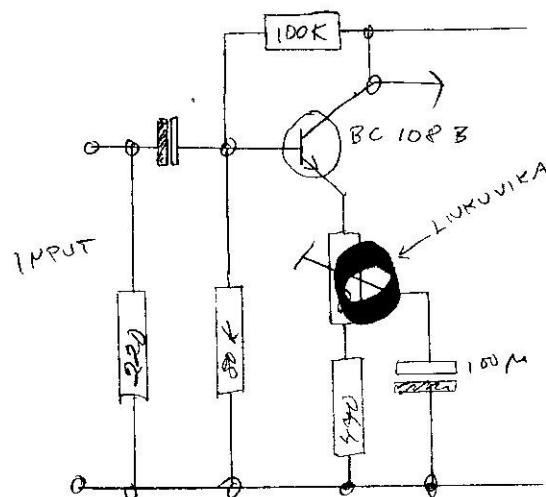
Tämäkin otos oli hälyttävä: jo kahden vuoden kulluttua valmistumisesta oli muissa kuin sähkötäjän toimissa jo lähes 14 % otannosta.

Yksityiskohtana mainittakoon, että kahden vuoden

Kuva 1. STR 65U laitejärjestely. Pienet vahvistimen symbolit kuvaavat mikrofonivahvistimia. Muut käyttölaitteet ovat "Captain"

ja "W/O". Sähkötäjän käyttölaite ei normaalisti ole käytössä, koska k.o. aluksessa on vain yksi VHF-laite.

aikana oli jo 3,4 % saanut ottokatselmuskiellon.

Laivaradiosähköttäjinä otoksesta toimi kuitenkin valtaosa, eli vähän yli 79 %.

AJATUKSIA TUTKIMUKSESTA

Tämä sähköttäjiä koskeva seurantaotos puhuu kovaa kieltä, josta olisi otettava selko. Jos seitsemäsosa väestä, eli mainittu 14 % ei enää toimi varsinaisessa ammatissa (= merellä laivoissa, rannikkoradio, poliisiradio ja merivartioston radioasemat), osoittaa se jossakin olevan jotakin vialla. Näitä asioita on toki tutkittu. Puhutaan ammatin stressaavuudesta, joka ajaa vuosittain ammattikuntaa muihin kevyempiin töihin. Eräs usein mainittu syytös on työvälineiden puute: teknisesti koulutettu sähköttäjä yrittää pelkän heppoisen yleismittarin ja pianolankapihtien avulla paikkailla nykyaikaista laivaelektronikkaa laivoilla. Puhumattaakaan tutkien pulssitekniikasta ja tutkien huollosta ilman välineitä. Turhautuu sitä vähemmästäkin.

AMMATIN TULEVAISUUS

Maailman sivu on puhuttu radiosähköttäjän tarpeettomuudesta merenkulussa. Kuitenkin koko ajan sähköttäjälle säilytetään uusia tehtäviä entisten lisäksi. Paperi- ja toimistotyöt ovat vuosien saatossa kasvaneet. Tekniikka monimutkaistuu ja jo sen pelkkä käyttö vaatii enemmän tietoa ja taitoa. Automaatteja tosin on ilmaantunut markkinoille, mutta tuntuivat särkyessään, ja muutenkin, vasta hankalia ole-

van.

Tekniikkaan pitäisi tietenkin saada lisää oppia. Onnetonta tilanteessa on se, että ne sähköttäjäväestä, jotka kipeimmin tekniikan täydennyskoulutusta tarvitsevat, eivät sinne mene. Eipä sitä tietenkään voida ketään pakoittaa-kaan. Ja onhan sitä etenkin vanhaa kalustoa jossa teknisemmän sähköttäjän taitoja ei niin paljoa tarvatakaan. Ja koko ajan tulee uutta paremmin koulutettua väkeä opistosta.

TOTUUS AMMATISTA

Totuus on kuitenkin kaikenmaailman "punainen nappi" -huuhailuista huolimatta, tai pikemminkin juuri siksi, ilmiselvästi teknisesti suuntautuneen sähköttäjän mukana oleminen laivalla hyvin pitkään. Tietysti koulutukseltaan tekniikkaan päin rutkasti enemmän suuntautuneena ja nimitykseltään - niin tiedä siitä - paras olla ottamatta kantaa...

Radio Regulationista löytyy selvät määräykset. Siellä sanotaan, että virkailijan (= Suomessa vielä radiosähköttäjä, Englannissa R.E.O.) tulee osata korjata asemansa laitteet. Ja laitteita ei korjata ilman välineitä. Vaatimus kahdesta sähköttäjästä tuntuu joskus hankalan tilanteen edessä täysin perustellulta. Mikä on tietysti Suomen oloissa mahdotonta toteuttaa.

Näillä näkymillä ei ole lainkaan ihme, jos joku hermostuu koko hommaan ja heittää vastakirjansa sisään ja häipyä vähin äänin mereltä.

MITÄ PITÄISI TEHDÄ?

Yksioikoisesti ajatellen

pitäisi vanhemmat sähkötäjät kouluttaa vastaanotamaan kehittyvä tekniikka. Tähän pitäisi löytyä keinot. On kyllä vaihtoehtokin olemassa. Että ei kouluteta. Uusia kuitenkin tulee. Kukin vetäkään jatkosta vaihtoehdon omalta kohdaltaan. Talven täydennyskoulutus jouduttiin peruuttamaan koska ei ollut riittävää määrää koulutushalukkaita.

Liikenteen hoidon kannalta tuntuisi siltä, että sähkötystä kaipaillaan satelliittien ja telexien tueksi tiukan paikan tullen vielä useita vuosia. Satelliitteihin en uskaltaisi liikenteellisesti paljon toivoa panna, sillä suurvaltaristiriitojen kärjistyessä on satelliittiyhteyksiä helppo häiritä, tai jopa tuhota ne. Samoin leveämmän kaistan tarvitsevien telexien, saati puheen, sopimien ruuhkaisille bandeille on ajoittain melko vaikeata.

Tiukan paikan tullen sähkötys on edelleen varmint ja se läpäisee suoremman häiriökäteen kuin muut systeemit.

KOULUTUS

Koulutus suuntautuukin koko ajan pidemmälle tekniikan suuntaan. Kyllä klassillisia radioliikenneasioitakin on opetettava. Laivalla pitää olla henkilö, joka työkseen hoitaa tietoliikennettä, sillä vain sitä tietä syntyy tarvittava varmuus ja rutiini, jotta tieto laivaan ja laivasta kulkee kitkatta.

JATKOSSA

Jatkossa pitää yrittää jatkaa syrjämurinoista huolimatta, tekniikan parissa.

nimimerkki
"paperit atk:ille"

Kohtauspaikkana Majajärvi

Jyväskylässä on jo vuosia kytenyt ajatus poliisiradion henkilökunnan yhteisen meetingin järjestämisen tarpeellisuudesta hajallaan, ympäri Suomea olevan ammattikuntamme kokoamiseksi saman "pöydän" ääreen. Asiaa nopeutti viime talven ja kevään aikana eri asemilla liitolekin töitä antaneet tapahtumat. Meillä kipinöillä kun tuntuu olevan nurkkapatriootin piirteitä monissa, jopa valtakunnallisiksi muodostuneissa asioissakin, joista pitäisi tiedottaa muitakin ja tehdä yhteisiä ratkaisuja koko ammattikuntamme hyödyksi.

Muun muassa tätä asiaa tilaa paikataksemme päätimme järjestää kohtaamisen normaalisti kokousympäristöstä poikkeavasti vapaa-ajan vieton merkeissä Saarijärven salomailla, Kelonkiertäjien metsästys- ja kalastusmajalla, jonne kokoonnuimme 22.5.80 ilta-päivällä.

Osa tulijoista tutustui tulomatkallaan Jyväskylään suunniteltavan ja rakennettavaan poliisin päivystyskeskukseen, tai pikemminkin sen raameihin, jonka jälkeen noustiin Poliisien opinto- ja matkailukerhon linja-autoon, jolla siirryimme rattoisasti määränpäähämme Majajärven kämpälle.

Traditioista mitenkään poikkeamatta kämpän sauna pantiin välittömästi lämpimään ja pian kiiruhtivatkin ensimmäiset kylpijät makoisiin lölyihin ja sieltä vilvoittelemaan viile-

ään Majajärveen.

Heti aluksi käytiin vilkasta keskustelua sekä asiasta että "asian vierestä" niin saunan lauteilla kuin kämpässäkin. Useimmissa keskusteluissa esille tulivat uudet radioaseman sijaintia koskevat järjestelyt, jota koskien todettiin, että kaikilla järjestelijöillä ei tunnu olevan puhtaat jauhot pussissaan, koska radioaseman henkilökunnan mielipiteet on lähes täysin sivuutettu suunnitelmia toteutettaessa. Ihmetystä herätti, että onko joku insinööri tai poliisi meitä, alan ammattilaisia, pätevämpi viestialan asiantuntija työmme suoritusta ja sen suunnittelua koskevissa asioissa? Niin nyt kuitenkin monissa paikoissa tunnutaan luulevan!

Tärkeänä asiana meitä puhutti myös koulutuskysymys, johon olemme todella kauan kiinnittäneet työnantajamme huomiota, mutta valitettavasti laihoin tuloksin. Mielestämme poliisi-alalta saatava erikoistieto on omiaan parantamaan ja helpottamaan sekä meidän että kenttäväen työtä ja nopeuttamaan poliisiviestintää, tähänhän me pyrimme parhaan kykymme mukaan. Asiaan päätettiin palata mahdollisimman nopeasti.

Palaveriimme oli kutsuttu myös SR:n edustus, mutta lakon lopettamistouhut pitivät kaiken mahdollisen liiton miehityksen Helsingissä, mikä todettiin melkoiseksi puutteeksi, sillä nyt jäi tuore AY-info saamatta. TES- ja VES-ratkaisuista

saimme vain sen verran irti, mitä HeSari asiasta oli kertonut.

Kun vielä olimme sopineet herrasmiesmäisesti, että huomisen päivän kalastuskilpailun aika on klo 0600 - 1100, niin jopa sieppasi linja-autonkuljettajamme, ylikonstaapeli Pentti Lehtoranta, tuomaan mainio kansanpelimanni, haitarinsa laukutaan ja alkoi soitella sydämeen käyvästi ja siitäkös porukka innostui. Ilta kului rattoisasti, laulettiin yhdessä Pentin säestyksellä ja hauskaa oli.

Illan mittaan mainittiin monta kertaa, että tällaisesta kokoontumisesta pitäisi tehdä jokavuotinen traditio ja kuinka ollakaan Matilaisen Arvo Kuopiosta rohkaistui ja kutsui alustavasti koko poliisiradion "remmin" Kuopioon ensi kesänä. Saas nähdä kuinka äijän käy, järjestyykö sieltä aika ja paikka?

Perjantaiamun valjettua hörpittiin makoisat aamukahvit ja siitä sitten yksi ja toinen suori virittelmään onkivehkeitään, kuka minkinlaisia ja salaisiksi aseiksi luokittelemiaan välineitä. Onkivälineenä oli kuitenkin kaikilla mato-onki, variaatioita esiintyi, mikä mestaruuskilpailun vakavuuden huomioiden oli aivan luonnollista. Olin kuitenkin havaitsevinani, että kukaan ei rynnännyt ongelle ennen puolta kahdeksaa, vaikka kalastusaika alkoikin jo aamukuudelta.

Voi veljet, kala oli to-

della syönnillään ja niinpä nousi sintti toisensa jälkeen kalakasseihin. Siinä onkiessa oli hyvä mahdollisuus tarkkailla luonnon syvää rauhaa. Aurinko paistoi ja ilmojen haltija oli muutoinkin suosiollinen. Eikä ihmeikään jos siinä luonnon keskellä kalastaja mietti, että onpa taas kerran mukavaa ja rentouttavaa, stressaavan työviikon jälkeen, tuntee tuo rauhoittava hiljaisen luonnon läheisyys ja havaita oma pienuutensa suuren luonnon helmassa.

Kilpailuajan päätyttyä osanottajat kokoontuivat kalojen punnituspaikalle saaliiden vertailuun.

Varsinaisen mestaruuskilpailun ulkopuolella onkinut Jyväskylän poliisilaitoksen Teknillisen toimiston päällikkö Pentti Lehtoranta hallitsi erittäin hienosti myös kalastustekniikan ja veti päivän parhaan saaliin 7500 grammaa.

Mestaruuskilpailun tulokset:

1. Pertti Keinänen, Jyväskylä, 5650 g
2. Rauno Jutila, Tampere, 3220 g
Olavi Pajarinen, Jyväskylä, 3220 g
4. Aatto Häkkinen, Vaasa, 3100 g
5. Jaakko Aaltonen, Tampere, 2100 g
6. Arvo Matilainen, Kuopio, 1400 g
7. Arto Kilpeläinen, Tampere, 20 g.

Valitettavasti Oulun pojat joutuivat työn kutsumana lähtemään paluumatkalle aikaisin perjantaiamuna Oulun tukiaseman rikkoontumisen vuoksi, joten he eivät voineet osallistua kalastuskilpailuun, mutta ensi vuonna, toivon mukaan, tilanne on toinen.

Kalastuskilpailun kestäessä oli ylituomarina toiminut Ruohosen Pekka lämmitänyt saunan valmiiksi ja niinpä kilpailun jälkipuinti

suoritettiin saunan lauteilla ja kuumaverisimmät kävivät jäähyttelemässä jälleen Majajärven.

Poislähdön hetkillä kaikki läsnäolijat olivat yhtä mieltä, että tämän kaltaista yhteydenpitoa tulisi jatkkaa ja seuraavan palaverin pitoajasta ja -paikasta tulisikin saada tieto hyvisä ajoin. Pankaapa Kuopion pojat asiat rullaa-

maan, Arvo kun sanoi poislähtiessään: "Kuopijoon että poijat sitte tuu ilman vaemoo, muistoo hi se."

Lopuksi esitänkin koko porukan yhteisen kiitoksen Kelonkiertäjät ry:lle majan käyttöoikeudesta, enkä liioittele yhtään kun kerron kaikkien läsnäolleiden useaan kertaan maininneen, että paikka on ainutlaatuisen kaikin puolin.

MARINE ELECTRONICS SERVICE

Amplidan - Kelvin-Hughes - Arma-Brown - Brown - B & W Elektronik
- Furuno - Magnavox - M.P. Pedersen
- Ramac - Sait - Skanti

Startrading

Osaakeyhtiö - Aktiebolag

Pohjoisranta 4 Norra Kajen
Pob 179, SF-00171 Helsinki 17,
Finland
☎ 90-171 644 Telex 121489

STANDARD ELECTRIC PUHELINTEOLLISUUS OY

myy, asentaa ja huoltaa laivojen radio-, navigaatio- ja kommunikatiolaitteita.

Puh. 90 - 56 561
Telex 124580 ITT SF
PL 53
00381 Hki 38

ITT Marine

— DECCA LAITTEIDEN HUOLTOA —
Huollamme ja korjaamme laivojen radiot, tutkat ja kompassit.
Teemme myös sähköalan korjaustöitä.

KOTKAN SÄHKÖPAJA OY

Kotka, Keskusk. 9, puh. 12 417 ja 12 418

Työajan jälkeen:

Radio- ja tutkakorjaukset	14 827
sähkö ..	63 939
	sekä 14 875

Tutkan kuva tiiliskivi pystyssä

Laite: Selenia 1660TM

Vika: 1,5 NM alueella ei E-W poikkeutusta lainkaan, eli kuva sweeppaa vain N-S.

Indikaattorissa oli kuva-putkella kuva kuin pystyyn nostettu tiiliskivi. Noin 5 cm leveään ylä- ja alapään sweeppiin säde käytti saman verran aikaa kuin koko puolikierrrokseen olisi mennyt. Ylhäältä alas säde tipahti ihan pystysuoraan melko nopeasti.

Raahattu brykälle mittavehkeet ja kasa työkaluja, joista ratkaisevaa osaa näytteli taipuisan varren päässä oleva pieni peili.

Tieteelliset töherrykset eli nk. tutkimukset: Blokkikaavaa tutkimalla ajatelin vian löytyvän seuraavista korteista: AC/DC-konvertteri, Unblanking and Main Gate, PRF Count down.

Totuus tuli olemaan toinen; vika löytyi Sweep Generator korttia lähellä olevista piireistä, mutta tutkimusvaihekin oli ainakin opettavainen jollei ihan superpätevä.

Törkätty skoopin piuha kiinni AC/DC-konvertterin test point E5:een. 1,5 NM:llä havaittu eroja kuvin.

Vaihdettu kortit ristiin (kaapissa kaksi identtistä korttia!) mutta vika oli ennallaan. Vaihdettu vielä toisen radarin kaapista kortteja mutta vika ei häipynyt. Enemmittä puheitta AC/DC-konvertterikorteissa siis ei ole vikaa.

Seuraavaksi kiinnitin skoopin mittapään Unblank-

ing and Main Gaten kortin test pointtiin. Tietenkin kuvassa oli 1,5 NM alueella häikkää, koska se näkyi kuvassakin! Tulipahan sekin kurkatuksi. Koska kerran oli aikaa ja rauhaa vaihdon vielä kortit ristiin toisesta laitteesta. Vika ennallaan, joten kortit ilmeisen OK.

(Jos vaihtelee kortteja laitteesta toiseen ristiin, niin testauksen jälkeen paras panna alkuperäiset kortit takaisin mistä ottikin, sillä niissä on muutamia säätöjä, jotka saattavat olla laitekohtaisesti vedettyjä prikulleen.)

Lannistumatta vastoin käymisistä siirryin alkuunpäin eli PRF Count-Downiin. Kuva joka alueella muuttumaton, ja siis mitä ilmeisemmin tästä alkuunpäin ja tähän kaikki All Righet.

Taisi välillä tulla seuraava aamu ja valkeni uusi päivä. Mietiskelin talonkakan konsteja: Ottaisikohan piuhan, joka Range switchiltä menee Unblanking and Main Gate kortin karvoihin A tai B pois sectionilta M-N pointista 8.

Tarkasteltu piirikuvaa ja tulin siihen tulokseen, että piuhan poissa oleminen ei riko mitään. Juotin (uupa termostaattinen epele, kiitos varustamon tekniselle osastolle) kouraan ja piuha iloisesti vihellelen pois. Tulos oli surkea: kuva vain 0,5 NM skaalalla, 1,5 NM sama vika ja 3-6-12-24-48 NM kuvaa vain johonkin 1,5-3 NM asti.

Poskipäät noloudesta punertavina juotin taas kän-

nyyn ja pätkä tinaa tavallaan tuhlettuna palautettu johto ennalleen.

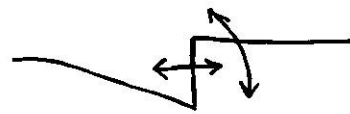
Taisin keittää kahvit. Panin keittimeen liian vähän pöönä ja liemestä tuli etovaa litkua. Join kupin ja sain väänteitä. Mietin pääni puhki ja tutkin blokkikuvaa uudemman kerran.

Olin havaitsevinani jostain järkeä blokkikuvan signaalin kulussa ja etsin rinnalle kuvan missä Range Switchin kaikki kakut ovat piirretyt.

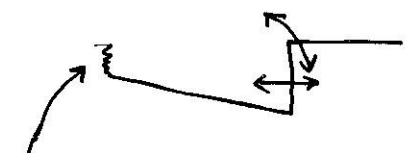
Fokusoitu tirkistelyni osui Sweep generator kortin tienoille. Vaihdoin kortit taas ristiin toisesta näytölaitteesta. Odoteltu taas käynnistykseen aika, vaikka kaipa niitä voisi standby:ssäkin vaihtaa. Ei tulosta kuvaan 1,5 NM alueella, joten kortit kait OK.

Skoopitutkimus paljasti jo selvää häikkää. Tämän kuvan uskallan jo piirtää sillä viivat ovat melko suoria todellisuudessa.

Sweep Generator Test point E 2:

Sweep Generator Test point E 3:

obs. Alku "vipajaa".

Nuolet tarkoittavat, että liike molempiin suuntiin.

Etsitty kakut sect. E-F-G. Koputtelin kakkuja ja osuin konkkaan C 18. Vika poistui. Mainittakoon, että välillä maisemissa rassaillessa tuli ensin suorakaidokuva, sitten noin kieroksen verran soikio kuva ja lopuksi hyvä pyöreä kuva.

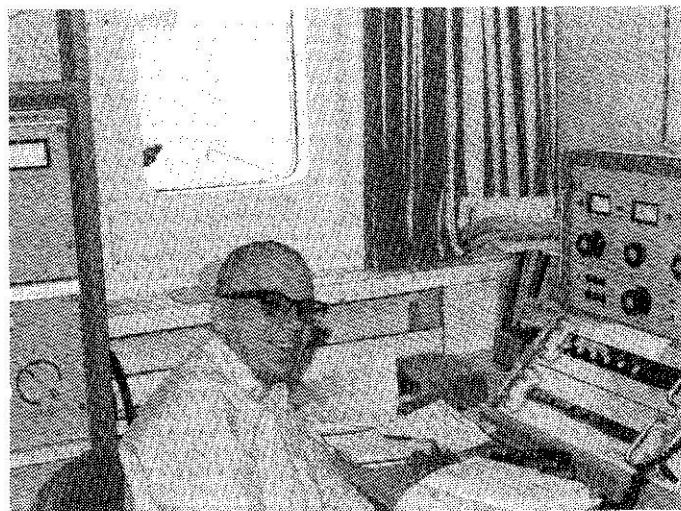
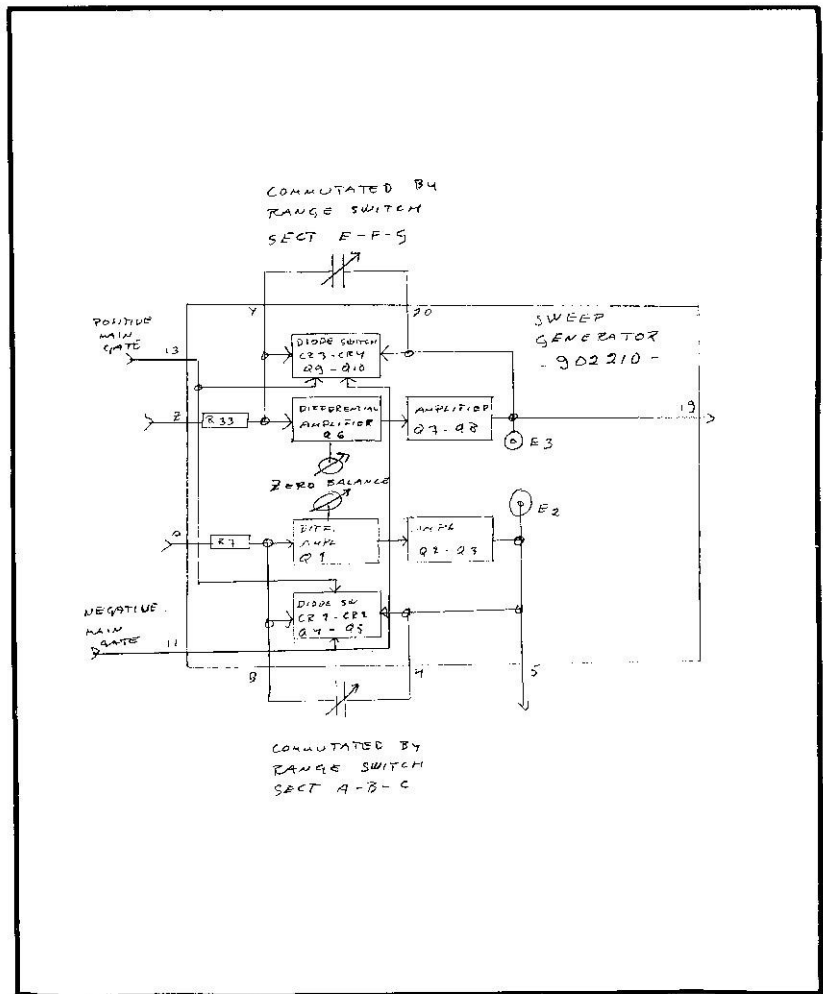
Korjaus: Vedin konkkaa C 18 varovasti irti kakun pinnasta ja kuva jäi siltä erin pysyväksi olotilaksi. Mieleen tuli väkisinkin, että voisiko konkan kuori olla kiinni raudassa. Kylmäjuotoksen näköistä siellä ei ollut eikä aikaisempi puhdistus tuntunut auttavan.

Eräs komponenttiteoreettinen mahdollisuus että konkka itse vähän raihna?

Lopputuloksena tutkalle jäi hyvä kuva. Korjaaajan mieli ei ollut ollenkaan vakuuttunut. Vika kuitenkin poistui ja sillä siisti.

Arvelen, että moni vika on erinomaisen yksinkertainen, kunhan sen ensin löytää. Yllä seikkailukertomus siitä miten löytyi vika joka ilmeni, mutta jota tuskin edes olikaan, vaikka kuvaa ei ensin ollut millään ja korjauksen jälkeen kuitenkin oli. To be, or not to be? That's a Q. Tutkan antenni pyörii, ja kuten maapallokin, on myös tutkan kuva pyöreä.

Toivoo Jussi.

Sarjassamme operaattorit työnsä äärellä: Erkki Suikki "nuorena" siellä jossakin Finnlinesillä. Nykyinen toimipaikka Vaasa Radio ja titteli viestijohtaja.

SR:N TOIMINTAA JA TIEDOTUKSIA

Liiton hallituksen kokouksia on pidetty kesäkuun 10. ja heinäkuun 29. päivinä.

UUSIA JÄSENIÄ

Kokouksessaan 10.6. hyväksyi hallitus jäseniksi päivämäärällä 30.5. seuraavat 25 Raumalla ja Maarianhaminassa valmistuneet radiosähkötäjät:

Nimi	Jäsennumero
Autio, Eija	1512
Burke, Jorma	1513
Forstadius, Ilmari	1514
Hautala, Kari	1515
Juntunen, Alpo	1516
Kankainen, Hannu	1517
Koponen, Jorma	1518
Koskeno, Olli	1519
Kuivala, Päivi	1520
Maisila, Soili	1521
Mantsinen, Esko	1522
Mourujärvi, Juha	1523
Mäntynen, Iiris	1524
Puumalainen, Kari	1525
Pyykkö, Jouni	1526
Tiihonen, Pekka	1527
Viinamäki, Timo	1528
Gammel, Ingegärd	1529
Javén, Tom	1530
Linder, Bjarne	1531
Lundberg, Susanne	1532
Nyback, Ann	1533
Sandström, Mats	1534
Sundman, Anna-Pia	1535
Wikström, Jan	1536

Anneli Keränen jolla on ruotsalainen pätevyystodistus, on saanut siihen Plh:lta 26.5. suomalaisen liitteen ja hyväksyttiin SR:n jäseneksi samasta päivämäärästä jäsennumerolla 1537.

Karl-Erik Nordin jolla niinkään on ruotsalainen pätevyystodistus johon hän

on saanut Plh:lta suomalaisen liitteen, hyväksyttiin jäseneksi 3.6. alkaen jäsennumerolla 1538.

TES- JA VES-TILANNE

Ulkomaanliikenteen sopimus on tehty sovintoesityksen pohjalta ja allekirjoitettu 3.6. Sopimukset ovat painossa ja valmistunevat elokuun alkuun mennessä.

Jäänmurtajien radiosähkötäjien vuorottelusopimus on allekirjoitettu MKH:n kanssa 21.5. Sensijaan muu VES-asia on Radiosähkötäjiliiton osalta vielä auki. SR katsoo, että valtakunnansovittelijan johdolla syntynyt ratkaisu on virkaehtosopimus, kun sensijaan VvM katsoo, että SR:n on yhdyttävä SAK:n, Akavan ja TVK:n myöhemmin hyväksymään ratkaisuun ja allekirjoitettava se vielä kerran. Asia on SR:n ja STTK:n toimesta viety työtuomioistuimeen joka tekee joskus asiasta päätöksen, mutta siihen saakka VES on SR:n osalta auki.

MERENKULUN NEUVOTTELUKUNTA

Valtioneuvosto on 21.5. tekemällään päätöksellä asettanut merenkulun neuvottelukunnan 1.5.1980 alkaen kolmivuotiskaudeksi. Neuvottelukunnan puheenjohtajana toimii kauppa- ja teollisuusministeri Ulf Sundqvist. SR:n edustajana on Heikki Santala ja varajäsenenä Bertel Österlund.

LAIVOJEN MIEHITYSTOIMIKUNNAN TYÖN JATKAMINEN

Kauppa- ja teollisuusministeriön 8.12.1977 asettama laivojen miehitystoimikunta jätti mietintönsä KTM:lle 14.2.1980. Mietintöön sisältyivät kaikkien toimikunnassa edustettuina olleiden työmarkkinajärjestöjen edustajien erjät mielipiteet. Tämän takia mietintöä ei voi toteuttaa sellaisenaan. KTM on päättänyt tunnustelujen jälkeen, että vahdinpitoasetus, jonka suhteen toimikunta oli lähes yksimielinen, pyritään saamaan voimaan mahdollisimman pian. Sen sijaan alusten miehistön lukumäärää ja laivahenkilöstön pätevyyskirjoja ja -todistuksia koskevien asetusesitysten muokkaaminen on annettu merenkulunylitarkastaja Simo Aarnion tehtäväksi. Hänen tulee käydä neuvotteluja kaikkien asianomaisten tahojen kanssa ja tehdä tältä pohjalta ministeriölle kompromissiehdotuksensa mainituiksi asetuksiksi syyskuun loppuun mennessä 1980.

TUTKANHUOLTO-KURSSIT

Kesäkuusta siirretyt tutkanhuoltokurssit pidetään Helsingissä jäänmurtaja Sisulla 22.9. - 3.10.1980 ja lokakuun tutkanhuoltokurssit niinkään jäänmurtaja Sisulla 13. - 24.10.1980.

Molemmille kursseille otetaan 12 oppilasta. Ilmoittautumiset liiton kautta syyskuun kurssille 31.8. ja lokakuun kurssille 30.9.

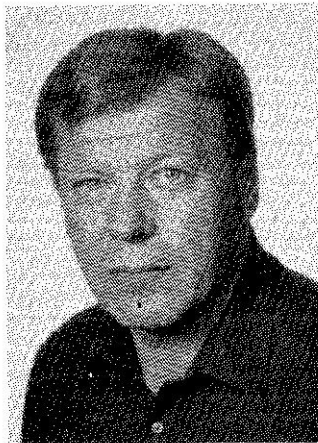
1980 mennessä. Lähempiä tietoja liiton toimistosta.

ANNELI LAINE LOPETTI

Yhdeksän vuotta liittomme palveluksessa ensin toimistoapulaisena ja vuodesta 1975 kanslistina toiminut Anneli Laine lopetti työsuhteensa 30.4.1980. Tänä aikana radiosähköttäjille tutuksi tullut "kirjeenvaihtokaveri" ja puhelinääni jätti jälkeensä tyhjiön, varsinkin kun jostakin syystä hänen tilalleen ei vielä ole hankittu ketään. Annelille lämpimät kiitokset menneistä vuosista ja parhainta menestystä jatkossa.

ISOROKKO- ROKOTUS

Ulkomaan liikenteessä olevaan alukseen otettavaa merimiestä ei enää tarvitse rokottaa isorokkoa vastaan Eduskunnan kumottua rokotuslain 9 §:n 1 momentin (361/51) 1.7.1980 voimaan tulleella lailla (447/80).

MEPAn ylläpitämän Kotkan Merimieskeskuksen uutena isännöitsijänä on aloittanut työnsä Felix Rojo (40).

Ennen Kotkaan siirtymistään hän työskenteli puoli vuotta Sailors' Homessa Helsingissä. Sitä ennen hän seilasi kuusi vuotta EF-FOAn aluksissa moottorimiehenä ja donkeymiehenä.

Rojon harrastuksista mainittakoon jääkiekko. Hän on itse entinen aktiivipelaaja, hänellä on erotuomarikortti ja vapaa-ajanaan hän aikoo ruveta vetämään kotkalaiskiekkolun parissa junioritoimintaa.

- Nythän on niin, että nykyisinä aikoina pitäisi pyrkiä energian säästämiseksi käyttämään luonnonvaraisia ja ympäristöystävällisempiä viestinnän muotoja...

Kuolleita

KEIJO LIINAMAA KUOLLUT

Valtakunnansovittelija, varatuomari Keijo Liinamaa kuoli äkilliseen sairaskohtaukseen 28.6. Hän syntyi 6.4.1929 Mäntässä ja sai varatuomarin arvon 1967.

Liinamaa muistetaan vaikeiden työmarkkinariitojen kärsivällisenä sovittelijana. Hän toimi 1962-65 piirisovittelijana ja 1965-70 sekä uudestaan syksystä 1979 valtakunnansovittelijana.

Liinamaa toimi oikeusministerinä ja toisena valtiovarainministerinä 1970, työvoimaministerinä 1971-72 ja pääministerinä 1975 virkamieshallituksessa. Puoluekannaltaan hän oli sosiaalidemokraatti.

Monet tulopolitiikan konkarit ratkaisut 1960- ja 1970-luvuilla kantavat Liinamaan nimeä. Viimeeksi hän ehti saattaa loppuun tämän vuoden kevään monet lakot ja niitä seuranneet palkkaratkaisut.

Liinamaata luonnehditaan käsitteeksi, molempien työmarkkinaosapuolten luottamusmieheksi, jonka poistaminen oli suuri menetys.

Svenskt sammandrag

Förbundets styrelse har sammanträtt den 10 juni samt den 29 juli.

NYA MEDLEMMAR

Vid sitt möte den 10.6. godkände styrelsen till medlemmar från den 30.5. följande 25 i Raumo och Mariehamn utdimitterade radiotelegrafister:

Namn	Medlemsnummer
Autio, Eija	1512
Burke, Jorma	1513
Forstadius, Ilmari	1514
Hautala, Kari	1515
Juntunen, Alpo	1516
Kankainen, Hannu	1517
Koponen, Jorma	1518
Koskeno, Olli	1519
Kuivala, Päivi	1520
Maisila, Soili	1521
Mantsinen, Esko	1522
Mourujärvi, Juha	1523
Mäntynen, Iiris	1524
Puumalainen, Kari	1525
Pyykkö, Jouni	1526
Tiihonen, Pekka	1527
Viinamäki, Timo	1528
Gammel, Ingegärd	1529
Javén, Tom	1530
Linder, Bjarne	1531
Lundberg, Susanne	1532
Nyback, Ann	1533
Sandström, Mats	1534
Sundman, Anna-Pia	1535
Wikström, Jan	1536

Anneli Keränen som innehar svenskt radiotelegrafistcertifikat till vilket hon den 26.5. av Post- och telegrafstyrelsen fått en finskt bilaga godkändes som medlem från samma datum med medlemsnummer 1537.

Karl Erik Nordin som likaså har svenskt certifikat med finskt bilaga godkändes som medlem från den

3.6. med medlemsnummer 1538.

AVTALSSITUATIONEN

Utrikessjöfartens kollektivavtal har uppgjorts på basen av medlingsförslaget och undertecknades den 3.6. Avtalen trycks som bäst och torde bli färdiga till början av augusti.

Avlösningssavtalet för isbrytarnas radiotelegrafister har undertecknats med sjöfartsstyrelsen den 21.5. Däremot är själva tjänstekollektivavtalet för SR:s del ännu öppet. SR anser, att det under ledning av riksförlikningsmannen uppgjorda avtalet i sig själv är ett tjänstekollektivavtal, medan Finansministeriet anser att SR ännu en gång bör underteckna avtalet som FFC, Akava och TOC senare godkände. SR och FTFC har fört saken till arbetsdomstolen som i sinom tid ger sitt utlåtande, men till dess är saken för SR:s vidkommande öppen.

SJÖFARTENS FÖRHANDLINGS-DELEGATION

Statsrådet har den 21.5. tillsatt sjöfartens förhandlingsdelegation för en treårsperiod som börjar den 1.5.1980. Delegationens ordförande är handels- och industriminister Ulf Sundqvist. SR:s representant är Heikki Santala och suppleant Bertel Österlund.

FARTYGSBEMANNINGSKOMMISSIONENS ARBETES FORTSÄTTNING

Den av handels- och industriministeriet den 8.12. 1977 tillsatta fartygsbemanningskommissionen överlämnade sitt betänkande till ministeriet den 14.2.1980. Till betänkandet hade alla till kommittén hörande arbetsmarknadsrepresentanter fogat sina avvikande åsikter. Därför kunde inte betänkandet förverkligas som sådant. Ministeriet har efter sonderingar beslutat att förordningen om vakt-hållningen på fartyg om vilken kommissionen var så gott som enhällig bör fås i kraft så snabbt som möjligt. Däremot har ändrandet av förordningsförslagen om fartygens bemanning och fartygspersonalens behörighetsbrev och -intyg getts i uppdrag åt sjöfartsöverinspektör Simo Aarnio. Han skall underhandla med alla berörda parter och på basen av dessa göra ett kompromissförslag som skall föreläggas ministeriet före slutet av september 1980.

RADARSERVICEKURSER

Den från juni framflyttade radarservicekursen hålls i Helsingfors på isbrytaren Sisu under tiden 22.9. - 3.10.1980 och oktobermånads radarservicekurs likaså på isbrytaren Sisu under tiden 13. - 24.10. 1980.

Till båda kurserna antas 12 elever. Ansökningarna via förbundet till septemberkursen före den 31.8.

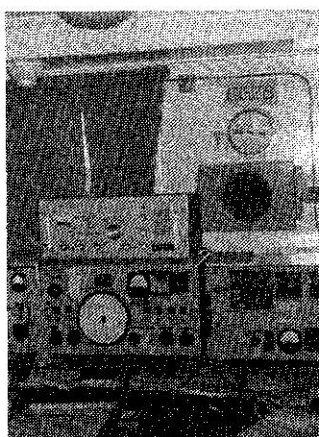
och till oktoberkursen före den 30.9.1980. Närmare upplysningar från förbundets kansli.

ANNELI LAINE SLUTADE

Efter nio år i förbundets tjänst, först som kanslibiträde och från 1975 som kanslist slutade Anneli Laine sin tjänst den 30.4.1980. Denna för radiotelegrafisterna bekanta "brevvän" och telefonröst efterlämnade ett tomrum, särskilt eftersom av någon orsak ingen tillsvidare anställdes i hennes ställe. Ett varmt tack till Anneli för de gångna åren och lycka till i fortsättningen.

VACCINATION MOT SMITTKOPPOR

Sjöman som mönstras på fartyg i utrikesfart behöver inte längre vaccineras mot smittkoppor efter att riksdagen medels en lag som trädde i kraft 1.7.1980 (447/80) upphävt 9 § 1 mom. lagen om vaccination (361/51).

ITU:n tilastotietoa

Maaailmassa on vuoden 1980 alussa ITU:lle (International Telecommunication Union) ilmoitettuja laivaseamia seuraavasti:

- Yhteensä	99573
- Selektiivikutsulaitteilla varustettuja asemia:	
sekvenssisysteemi	3316
digitaalinen	-
telex (kansall.)	109
direct print.	106
Marisat satell.	59

- Häätäpaikkaa ilmoittavilla poi-juilla varustettuja:	
2182 kHz	718
121,5 MHz	7410
243 MHz	7420

- Aluksia, joissa radiolla varustettu pelastusvene:	12348
---	-------

- Radioasemia eri tyyppi- sissä aluksissa:	
kalastusalus	6300
huoltoaluksia	1180
kauppa-aluks.	17366
jokialuksia	1482
huvialuksia	29164
pelastusaluks.	264
sota-aluksia	3386
luokittelematt.	40431

- Asemilla varusteita se- raaviin palveluihin:	
sähkeet	12683
puhelut	13470
telex	257
faximile	123
direct print.	102
OBS	219
satelliitti	73

- Asemien aukioloajat:	
24h	3383
16h	1463
8h	20500
"day"	22

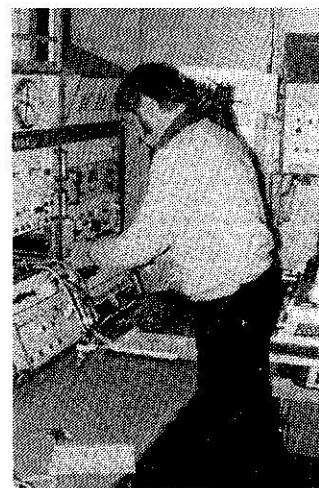
"night"	-
sekalaisia	70574
ilmoittamatta	3631

- Asemat varustettu:	
vain sähkötys	4441
vain puhelin	64945
molemmat	25857

- Taajuusalueittain:	
110-150 kHz	88
405-535 kHz	28478
1,6-3,8 MHz	6800
4-25 MHz	29019
(sähkötys)	

1,6-4,0 MHz	56347
4,0-23 MHz	
4,0-23,0 MHz	35351
156-174 MHz	71991
(puhe)	

1,5-1,6 GHz	73
(satelliitti)	

Aaretti again! (part two)

Huhuuu. Olin jo aivan unhoittaa koko Aaretin, tiedättehän, että ihmisen sieluston lokeroissa eivät tietyt asiat kauan vanhe- ne, vaan lentäikseivät mil- loin vasemmasta, milloin oikeasta korvanpuolikkaas- ta ulos. Vaan sittenpä, muutaman kuukauden ja yhden vuoden kuluttua pi- halleni pärähti vanha lai- kullinen kansanauto. Juosta pinkaisin parasta vauhtia tantereelle, taisin hui- toa- kin melko lailla ja lausuin ääntäni koroittaen
- Onhan se vallan pente- lettä, että tullaan ihmisten pihoille kääntelemään van- hoja romuja. Painukaa vaikka helvattiin!

Vasta silloin äkkäsin Aaretin mulkosilmät tai il- meisesti vain toisen niistä kurkistamassa pienestä au- kosta umpeenjäätynneen tuu- lilasin alareunassa.

- Aaaaaretti, terve terve, hetihän me tästä, hihkai- sin ja juoksin jo hakemaan rautakankea. Siitä Aaretin kulkuneuvosta kun tiemmä oli tapana jäätyä kuskin- puoleinen ovi kiinni kuin kassakaapin kansi. Heti- pian hain lisäksi naapu- rista pari raavasta miestä apuun, ja sitten kannoimme Aaretin sekä hänen borneo- laisen matka-arkkunsä si- sälle.

Huh, huh, jo olikin aika istahtaa ja vaihtaa ensi kuulumiset. Tosin Aaretille oli haettava pöntöllinen lämmintä vettä jalkojen se- kä toinen vadillinen pol- ville käsien lämmittämistä varten, mutta suupielet liikkui- vat huurteisella kal- jallakin.

Se on kyllä isompi val- he, että merimiehet aina tavatessaan puhuisivat naisista ja niiden kestä- vyydestä. Ehei, hyvät ys- tävät. Kulttuuria ja sen parhaimpia antimia janoaa merimiehen pohjatonta kai- puuta tunteva sielu ja on- ko hänen häpeänsä, jos kulttuurin kukkasten sijas- ta hänelle tarjotaankin juotavaa ja sirkushuveja?

- Olen todella ehtinyt lu- kemaankin hirveesti, tun- nusti Aaretti kainosti pu- nastellen. Vartoo nyt, esi- merkiksi sellaisia kun "Historioitsijat hirteen eli kylmä totuus talvisodasta", "Petter von Bergroth, etno- logian esitaistelija", "Ime- väisikäisten ongelmia" ja enklanniksi "Preliminary Comparison of VHF- Radar Maps of Region F Irregula- rities with Scintillations in the Equatorial Region". Ylivoimaisesti snarkein oli kuiteskin Sir Kus Manasa- lon oppikirjanen "Uudempi henkilöstöhallinto eli miten teet ystävistäsi vihollisia". Siitä sain vallan muhevasti vihjettä jokapäiväiseen elämänmenoon.

- Sinulla on sitten hyvä muisti, ihastelin minä, - eikä taida olla edes tar- vetta täydennyskursseille.

Lämmentyään siinä tovin ja kaadettuaan polvillaan olevan vesivadin housuil- leen Aaretti innostui kerto- maan touhuistaan lempseän- jauheaan tapaansa muuta- kin.

- Se on tuo laivan sosiaa- linen ilmapiiri vuosien varrella muuttunut ihan hirveesti. Vaan tiedottami- sen asiaa ei saa ikänä

unohtaa.

- Miten Sinä, merien olter- manni, olet tiedottamisen asiaa eteenpäin kuljetta- nut, arvelenpa, että olet taas keksinyt jotakin eri- koista?

- No, eipä oikeestaan, röyhtäisi Aaretti, - mitä häntä nyt vähän.

Johan sen kysymättäkin muistin. Kun uutislähetyk- set suuren ähellyksen jäl- keen alkoivat, Aaretti ma- naili että:

- Samperi sentään, opetti- vat aikoinaan kaheksan- kymppin tahdin, nyt rous- kuttavat uutisia ainakin toista sataa. Ja niin kau- hiasti on kuuärämmä, et- tä.

Tosiasiaassa Aaretin uuti- set olivat tavallisesti luo- tettavista lähteistä saatu- jen tietojen mukaan paljon- kin vaihtelevampia ja jän- nempää kuin alkuperäiset konsanaan. Jos nykyiset uudisoivat, että, "itäisessä Helsingissä paha tulipalo, 3 pelastui lähe- men kaupalla", niin Aaretti poimi sen kuuärämmän seasta hitaam- malla nopeudella tähän ta- paan: "itäinen Helsinki pa- hoin palanut, Kulosaaren Kasino pelastui ihmeen kaupalla".

- On se varmali kauhi- aa juara sielä Kasinola kal- jaa ja katella niit hilty- neit taloit siin ympärill, arveli poosukin moisen kuultuaan.

Ei aina niin luotettavis- ta lähteistä kuulin kerran sellaista juttua, että Aa- retti olisi aloittanut oman videotuotantonsa aluksel- laan. Tarkennettu ja hie- noviritetty tieto kertoi, et-

tä se olikin Aaretin XYL (se lyhyt ja vaalea, joka vielä 50-vuotiaana käytti leveältä harteilla hapsottavia hiuksia), joka oli jostain selvittämättömästä lähteestä hankkinut ko. videopelin ja taltioinut koko lämmittelysarjan "Miksi aina ei seiso". Sarja oli mielihyvin otettu vastaan niin päällystynä kuin miehistönkin salongeissa, kunnes ylikuumennut nauhuri sanoi palvelussuhteen irti.

- Ylikuumentuneita nauhu-reita ei kannata korjata, oli Aaretin vakaa kommentti. Sulaneet transistorit aiheuttavat ketjureaktion, joka poweriin ehdittyään demagnetoit muuntajan ja äänipäät. Tulee liian kallis ja monimutkainen korjaus, suositan vaihtoa.

Vaihtoon meni, ja sinne meni yllättäen myös ko. nauha. Liekö Aaretilla ollut osuutta asiassa?

- Niin, kyllähän Sinä nämä tiedottamiset hallitsit, havahduin ajatuksistani, - mutta mitä uutta olet saanut aikaiseksi?

- Jaa-a, Aaretti kuivaili housuilla jalkojaan ja käsiään - hyvää teki lämmin ja mineraalipitoinen haudevesi - ainahan sitä uutta. Tuli yksi, mikä lentokapteeni lie ollut, vikariantti pässi, ja järjesti seilauskieltoa vuoden. Aattele piruukseen, seilauskieltoa koko vuosi! Vaan käänsin senkin voitokseni, hähää.

Aaretti oli kylmän kyytinsä jälkeen sulanut jo mukavan punakaksi. Lämmentä vettä ei ollut enää tarvis, mutta kalja oli yllättäin päässyt loppumaan.

Otin sohvalta paremman asennon ja tarjosin Aaretille kotitekoisia minttupastilleja. Tavallisesti, kun Aaretti muljautti silmiään pari kertaa alaspäin ja ylöspäin, niin voi olla varma, että seurasi todella jotain erikoista.

- Menin Kansalliseen, mitä lie muijan touhotuksia. Oli suuri juhlanäytäntö ja joku

sellainen styke kuin "Kissa, joka näki lehmän". Jo-tain surrealistista tai epärealistista tai sinne päin, enhän minä piruukseen niin hienoa ymmärrä. Ei oikein meikkamannia nikkuttanutkaan. Siinä edessä kaksi tätiä selvitti toisilleen, kuinka hirveesti se rentouttaa. Minä tietysti kysyin, kun äitikin aikoinaan sanoi, että pitää aina kysyä, miten sitä voi oikein rentoutua, kun muijan kanssa iltaisin riitelee ja sitten makaa hermot riekaleina ja näkee niin saamarin pahoja uniakin.

Onneksi muija oli sen styken johdosta ihan ekstaasissa eikä huomannut mitään. Ne mimmit antoi osoitteen ja minä hiippailin yhtenä iltana sinne.

- Vai salaseuroja, vai lu-vattomilla teillä...

- Ei olleskaan, vakuutti Aaretti ja nosti housunsa kuivumaan piironkini päälle.

- Se oli joku kerhohuoneisto, minne jouduin. Tuntui kummallisen äitellää tuok-sua, mikä tietysti johtui Pavan Mukt-asanasta, mis-sä toistakymmentä naisih-mistä ähelsi - taisi olla pari vanhempaa miestäkin joukossa.

- Mitä se sellainen pavan-mukt on, ihmettelin.

- Joo, se on joogaliike, jolla poistetaan suolikaasuja. Juu, heh, nehän sitten kilvan riisuivat minut, niin ettei jäänyt päälle kuin pyjama, miten lie aamulla unohtunut. Yksi eukko, kovanäppinen kuin mikä, taivutti minut johonkin kummalliseen asentoon. Sit-ten kun se laski irti, piruukseen, rojahdin vieressä äheltävän mimmin pääl-le.

Taputtelin käsiäni yhteen pelkästä jännituksesta.

- Hähää, voi veljet, siitä-kös sekasorto nousi. Ei siinä auttanut muuta kuin tehdä äkkilähtöä pyhäpuku kainalossa. Tosin se mim-mi, jonka päälle kaatusin,

yritti pidätellä minua py-jamanlahkeesta.

- Heh, heh. Voehan perseke-le, kuten savonmualainen isoisäni tapasi sanoa. Aaretti läiski tulenpunaista kätösiään karvaisia polvi-aan vasten ja päästi mehe-vän hörönaurun.

- Hihii, oli minunkin pak-ko todeta, mutta kämmenel-lä lujasti leukaperääni painaen päästin Aaretin jatkamaan tarinaansa.

- Eivät ne siitä vähällä hellittäneet. Muija yritti vetäistä eräänä iltana kaulimella päin läsiä, mut-ta onnistuin väistämään, ja henki säilyi sillä erää. Oli eukot soitelleet meille harvase päivä. No, soitot loppui sitten kun menin taas sinne suolikaasun-päästölaitokselle, ja sitten aloitettiin vähän helpom-mista liikkeistä. Semmosis-ta kuin haa-henkitys, vip-rati karani tai supta-vaja-ra-asana.

- Jaa-a, sehän vaikuttaa todella erikoiselta. Osaatko Sinä oikein itämaista joo-gaa?

- Kyllä vaan. Näytänpä sulle kohta, miten toi vatsarumpukin menee kurtuun tai levyksi niinkuin nuorella miehellä.

Yht'äkkiä Aaretin muoto kirkastui ja hän melkein pomppasi ylös tuoliltaan.

- Sehän se kai on minut niin vireäksi tehnyt, ettei nykyisin enää päivälläkään tarvitse kuin parin tunnin nokoset. Vaan enhän minä muistanut piruukseen lai-vassa. Näkivät minut pad-asanassa, ja siitäkö taas sotku syntyi. Kippari haki köyttä, siiffi lekan, försti pistoolin ja stuju leipä-veitsen. Sitten veljekset yksissä tuumin kuin ilvek-set repäisivät koppini oven auki ja syöksyivät sisään.

- Hyväksi onneksi stuju siinä rytkäessä tuikkasi

Jatkuu sivulla 16...

Onnittelemme

80 VUOTTA

Viestijohtaja Einari Bernhard Aartamo, synt. 24.9.1900 Kangasala.

II lk. kansainvälisen radiosähkötäjän tutkinnon hän suoritti 22.11.1928 ja I lk. 17.11.1931. SR:n jäsen 8.5.1929 alkaen.

Radiosähkötäjänä 1929–48 Pallas, Regulus, Hektos, Poseidon, Ilmatar, Bore IX, Savonia, Britannic, Ericus, Olofsborg, Ariel, Hesperus ja Patria. Viipurin ilmailuviestiaseman hoitaja 1938. Radiosähkötäjänä Petsamon radioasemalla 1940–41. Radiosähkötäjänä ja viestijohtajana Vaasa Radiossa vuodesta 1944 vuoteen 1966 jolloin jäi eläkkeelle.

70 VUOTTA

Radiosähkötäjä Osmo Sakari Vihersalo, synt. 21.9.1910 Mäntyharjulla.

II lk. kansainvälisen radiosähkötäjän tutkinnon hän suoritti 3.12.1932. SR:n jäsen 3.12.1932–15.7.1965 ja uudelleen 27.5.1966 alkaen.

Radiosähkötäjänä 1932–67 Betty H, Minerva, Naxos, Auhe H, Scandinavic, Carolus, Ingrid Thorden, Wilke, Parma, Hildegaard, Neste, Wanda, Eero, Tankar, Imatra, Kalle, Marita Thorden, Saaro, Werner H, Korsholma, Ragny, Wiima, Modesta, Wipunen, Wiikin, Kungsö, Advance, Tarvo, Houtskär, Ramsö, Ramsdal, Hakaniemi, Pirkko Nurminen, Palva, Johanna, Someri, Kari Ragnar, Esso Nordica ja Esso Fennia.

1941–44 radiosähkötäjänä

Santahaminan radioasemalla. Eläkkeellä 1968 alkaen.

Viestijohtaja Erkki Hakulinen, synt. 7.10.1910 Joensuu.

II lk. kansainvälisen radiosähkötäjän tutkinnon hän suoritti 1.6.1934 ja I lk. 24.3.1939. SR:n jäsen 2.6.1934 alkaen.

Radiosähkötäjänä 1936–40 Yildum, Scandinavic, Minerva, Delaware sekä 1947 Rogoletto (ruots.) ja 1957 Raila. Mukana s/s Minervassa sen ajaessa karille Gotlannin eteläpäässä helmikuussa 1939.

Oy Repola Wood Ltd:n palveluksessa 1926–36. Radiosähkötäjänä Petsamon radioasemalla 1940–44. 1944–68 radiosähkötäjänä ja syyskuusta 1968 viestijohtajana Vaasa Radiossa vuoteen 1973 jolloin jäi eläkkeelle.

Lehtori Björn Björkwall, synt. 15.10.1910 Fiskarsissa.

II lk. kansainvälisen radiosähkötäjän tutkinnon hän suoritti 12.7.1933. SR:n jäsen 12.7.1933–30.11.1942 ja uudelleen 8.7.1947 alkaen.

Radiosähkötäjänä 1933–38 Hulda Thorden, Betty H, Union, Rigel ja Equator sekä (va) 1947–64 Granö, Marieborg, Aldebaran, Bjar-mia, Kungsö, Orion, Patria, Saimaa, Margareta, Bore VI, Sisukas, Wasaland, Pollux, Titania ja Dione.

Radiosähkötäjänä Mariehamn Radio 2 kk. 1951. Teologian erotutkinto 1941. Kasvatusopin tutkinto 1943.

Opettajana 1944–45 Karis-Billnäs samskola, vanhempi lehtori 1945–59 Ekenäs sam-lyceum ja vanhempi lehtori syksystä 1959 lukien Svenska Flicklyceet, Helsinki, josta jäi eläkkeelle 1972.

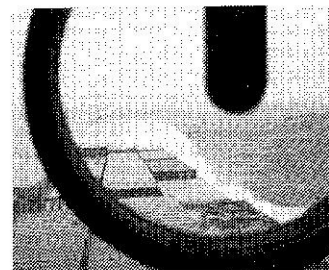
60 VUOTTA

Radiosähkötäjä Jaakko Aatos Salonen, synt. 22.10.1920 Tuusula.

II lk. kansainvälisen radiosähkötäjän tutkinnon hän suoritti 29.6.1945 ja I lk. 31.5.1956. SR:n jäsen 29.6.1945 lähtien.

Radiosähkötäjänä 1945–56 Karhula, Nordic (ruots.) Mercator, Equator, Navigator, Aurora, Atalaya ja Atlanta.

Radiosähkötäjänä 1946 Vaasa Radio sekä 1956, 1957, 1958 ja toukokuusta 1959 lähtien Helsinki Radio jossa edelleen. 1975–76 opettajana Rauman merenkulkuopistossa.

Laivatoimipaikat

Aaltonen, Seppo - Aliano	24.6.	Lindberg, Harri - Hugo	22.5.
Aartia, Matti - Mirrabooka	30.5.	Linder, Bjarne - Finny	01.6.
Abrahamsson, Kurt - Turella	23.5.	Lundborg, Rita - Nestefox	24.5.
Appel, Göran - Bore Sun	05.6.	Lätti, Keijo - Dagny	23.5.
Boström, Bert - Rospiggen	21.5.	Mantsinen, Esko - Koiteli	18.6.
Brännäs, Marit - Pallas	27.5.	Marjoniemi, Pentti - Finnpine	22.5.
Dahlen, Torbjörn - Aurora	11.6.	Matero, Jorma - Charlie	20.5.
Ekberg, Veikko - Fennia/OGRJ	01.6.	Mikkola, Olavi - Frances	12.5.
Eklund, Mikaela - Ilmatar	10.6.	Moisala, Markku - Solano	28.3.
Ekman, Jerker - Turella	31.5.	Mourujärvi, Juha - Uikku	12.6.
Eriksson, Karl-Erik - Rosella	01.4.	Munter, Seppo - Viking 4	04.6.
Eriksson, Tofte - Baronessan	22.5.	Mustonen, Erkki - Rhea	08.4.
Friman, Eija - Finntrader	22.5.	Myllylä, Erkki - Hektos	11.6.
Gammel, Ingegärd - Sanny	01.6.	Mäkilä, Päivi - Finnoak	09.6.
Haapanen, Hannu - Nestegas	10.6.	Mäntynen, Iiris - Kontula	14.6.
Harju, Eero - Tellholm	21.5.	Nojomaa, Antti - Valny	19.6.
Havo, Pentti - Outokumpu	21.5.	Nordqvist, Helge - Svanö	15.6.
Helin, Elena - Pasila	31.5.	Nurmi, Hannu - Kuurtanes	04.6.
Hiljanen, Ari - Atalaya	09.6.	Ojaniemi, Timo - Peter	01.4.
Hirvenkari, Viljo - Bore I	23.6.	Olenius, Erkki - Alca	21.5.
Hirviniemi, Teija - Finnmaster	19.6.	Palisalo, Erkki - Kontula	01.6.
Hotanen, Gun-Lis - Viking 5	22.6.	Palisalo, Erkki - Pirkkola	02.7.
Hyppönen, Pekka - Antares	02.6.	Perhe, Jukka - Hamnö	26.5.
Hänninen, Yrjö - Koiteli	21.5.	Periviita, Pekka - Finnstar	21.5.
Härkönen, Matti - Clio	10.6.	Portimojärvi, Seppo - Levante	03.6.
Häyrynen, Jouko - Lotila	23.5.	Pullinen, Pirjo - Sirocco	14.6.
Ihalainen, Esa - Eira	21.5.	Puumalainen, Kari - Castor	17.6.
Javén, Tom - Jonny	31.5.	Railo, Kaarlo I. - Finnsailor	18.6.
Järvinen, Hannu - Polar Express	19.6.	Rantala, Riitta - Walki	23.5.
Kaleva, Tapio - Andersö	20.5.	Rimpiläinen, Veijo - Clio	23.5.
Kallio, Anne - Tuira	22.5.	Rimpiläinen, Veijo - Lapponia	11.6.
Kallio, Raimo - Ariel	28.5.	Räsänen, Tapio - Finnforest	10.6.
Kauppi, Ensio - Ania	26.5.	Räsänen, Tapio - Hans Gutzeit	02.7.
Keränen, Anneli - Balderö	26.5.	Saario, Mikko - Sandviken	26.5.
Kettunen, Matti - Palva	22.5.	Sainio, Lasse - Kuurtanes	22.5.
Kiihamäki, Pertti - Pollux	22.5.	Sallinen, Jorma - San Benito	13.5.
Kivimäki, Pirjo - Outokumpu	18.6.	Salonen, Pauli - Ilmatar	13.5.
Kivinen, Matti - Nan Fung	28.5.	Sandström, Mats - Bonny	27.5.
Komppa, Ossi - Alppila	17.6.	Sihvo, Tapio - Kiisla	21.5.
Koponen, Ilse - Hangete	23.5.	Sjöberg, Bernt - Baltic	25.6.
Koskela, Mikko T. - Borea	25.5.	Soini, Harri - Tammo	22.5.
Koskela, Mikko A. - Finntimber	03.6.	Soinoja, Pertti - Varjakka	12.6.
Koskeno, Olli - Tyysterniemi	18.6.	Sundman, Anna-Pia - Arona	24.6.
Koskinen, Pertti - Olau Finn	05.5.	Sylvänne, Timo - Kelo	22.5.
Koskinen, Teemu - Kara	21.5.	Särkkä, Pertti - Lunni	21.5.
Kotoharju, Jorma - Finnwood	21.5.	Takavaara, Ritva - Aldebaran	31.3.
Kouvo, Heimo - Finnstar	16.6.	Tietäväinen, Heikki - Viking	
Kovalainen, Raimo - Finnsailor	11.4.	Sally	23.6.
Kropsu, Timo - Tebonia	22.5.	Tiljander, Seppo - Jatuli	02.6.
Kurvinen, Erkki - Arkadia	21.5.	Tolonen, Jarkko - Puhos	21.5.
Kärki, Kauko - Doris	12.3.	Tolonen, Juha - Finnalpino	02.6.
Kärnä, Kaisa - Tervi	20.6.	Weckman, Maj-Britt - Rosella	22.5.
Laine, Ritva - Hesperia	12.6.	Westerholm, Rune - Baronessan	19.3.
Laine, Seppo S. - Katrina	28.5.	Wilén, Seppo - Olau Finn	10.6.
Lehti, Sulo - Finnstar	22.5.	Virolainen, Pentti - Hebe	22.5.
Lemmetty, Hilpas - Sotka	18.6.	Vuorio, Urho - Primero	22.5.
Leppänen, Tuomo - Tellus	05.6.	Väänänen, Reino - Baltic	22.5.

Omistusasuntoja merenkulkijoille

Asunto-osakeyhtiö Valkamankatu 16 rakennuttaa kerrostalon merenrannalle Kotkan Hovinsaareen, jossa on myytävänä seuraavat huoneistot:

			myyntihinta alk.
3 kpl	3 h + k	75,5 m ²	139.690:—
29 kpl	2 h + k	50,5—56,5 m ²	99.230:—
12 kpl	1 h + kk	33,0—33,5 m ²	70.330:—

Talo valmistuu keväällä 1981

Tiedustelut ja myynti

Postipankki
Kauppakatu 5
48007 KOTKA 7
puhelin: (952) 182 522/asuntoasiat

Rahoitus: Merimieseläkekassa

Ägorättsbostäder för sjöfarare

Bostads Aktiebolaget Valkamankatu 16 bygger ett våningshus vid stranden av Hovinsaari i Kotka, vari följande bostäder är till salu:

			försäljningspris fr.o.m.
3 st	3 r + k	75,5 m ²	139.690:—
29 st	2 r + k	50,5—56,5 m ²	99.230:—
12 st	1 r + kk	33,0—33,5 m ²	70.330:—

Huset blir färdigt på våren 1981

Förfrågningar och försäljning

Postbanken
Kauppakatu 5
48007 KOTKA 7
telefon: (952) 182 522/bostadsärenden

Finansieringen: Sjömanspensionskassan